

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 38 S

(2023–2024)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

Innhold

1	Innledning	5	Forslag til vedtak om samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027	15	
2	Forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning	7			
3	Merknader til de enkelte bestemmelsene i forordningen	8			
4	Avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027	10	Vedlegg		
5	Merknader til de enkelte bestemmelsene i avtalen om tilleggsregler	11	1	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1148 av 7. juli 2021 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning	16
6	Økonomiske og administrative konsekvenser	13	2	Avtale mellom Den europeiske union og Kongeriket Norge om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027	52
7	Vurdering og tilrådning	14			

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 38 S

(2023–2024)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 15. desember 2023,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)*

1 Innledning

Europaparlamentet og Rådet for den europeiske union vedtok 7. juli 2021 Europaparlamentets- og rådsforordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning. Forordningen innebærer en videreutvikling av Schengen-regelverket.

Norge er tilknyttet Schengen-samarbeidet gjennom avtale av 18. mai 1999 om Norges og Islands tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket. Som tilknyttet Schengen-medlemsstat har Norge deltatt i forhandlingene om nytt Schengen-relevant regelverk på alle nivåer i Rådsstrukturen.

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

Norge skal på selvstendig grunnlag avgjøre om innholdet i rettsakter som er en videreutvikling av Schengen-regelverket, skal godtas fra norsk side og innarbeides i norsk rett. I henhold til tilknytningsavtalen artikkel 8 nr. 2 bokstav a, jf. bokstav c, har Norge notifisert Rådet for Den europeiske union og Kommisjonen om at man fra norsk side godtar forordningen, med forbehold om Stortingets samtykke.

Ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, også kalt BMVI, er en del av EUs migrasjons- og grenseforvaltning og skal særlig støtte kontrollen på felles yttergrense og bidra til videreutvikling av visumpolitikk gjennom omfordeling av ressurser. I perioden 1. januar 2021 til 31. desember 2027 er ordningen i utgangspunktet på 5,241 mrd. euro. I tillegg tillegges et beløp¹ fra regelverket om langtidsbudsjettet (forordning (EU) 2020/2093) artikkel 5, og bidragene fra de Schengen-tilknyttede statene.

Som en del av gjennomføringen av EUs langtidsbudsjett (MFF) for perioden 2021–2027 er det opprettet tre fond på justis- og innenriksområdet: *Fondet for asyl og migrasjon*, *Fondet for indre sikkerhet* og *Fondet for helhetlig grenseforvaltning*. Fondet for helhetlig grenseforvaltning (IBMF) består av to finansielle støtteordninger, henholdsvis *ordningen for økonomisk støtte til tollkontroll-utstyr* og *ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk* (BMVI). Norge har deltatt i forhandlingene om BMVI da kun denne ordningen er Schengen-relevant. BMVI erstatter

den tidligere Grense- og visumordningen (2013–2020) som i sin tid erstattet Yttergrensefondet (2007–2013).

Europaparlamentet og Rådet for den europeiske union vedtok 24. juni 2021 forordning (EU) 2021/1060 om fastsettelse av felles bestemmelser for unionens fond (CPR). Forordningen legger administrative rammer og rettslige føringer for flere av EUs fond i den kommende fondsperioden mellom unionen og medlemsstatene. Det er fremforhandlet en lignende avtale mellom Norge og EU med tilleggsregler for norsk deltagelse i BMVI. Avtale mellom Den europeiske union og Kongeriket Norge om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027, inneholder nødvendige regler for å gjennomføre forordningen. Norges økonomiske bidrag fastlegges også gjennom denne tilleggsavtalen. Det legges opp til å fremme en kongelig resolusjon om undertegning av avtalen og å undertegne denne innen utgangen av desember 2023.

Det er ikke behov for lov- eller forskrifts- endringer for å gjennomføre BMVI eller tilleggsavtalen. Gjennomføring av forordningen og avtalen krever imidlertid årlige bevilgningsvedtak og anses å være en sak av særlig stor viktighet. Stortingets samtykke til godtakelse av forordningen og inngåelse av avtalen er derfor nødvendig etter Grunnloven § 26 andre ledd.

Rettsakten og avtaleteksten i norsk oversettelse følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

¹ 1 mrd. euro i 2018-priser.

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

2 Forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning

Formålet med ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk er å bidra til å sikre en helhetlig forvaltning på europeisk nivå av den felles yttergrensen, og enhetlig gjennomføring av det felles visumregelverket. Dette skal bidra til å styrke samfunnsikkerheten i Schengenområdet og opprettholde retten til fri bevegelse på territoriet.

Gjennom BMVI skal det gis økonomisk støtte til tiltak i medlemsstatene som blant annet legger til rette for lovlig kryssing av den felles yttergrensen, forebygging og forhindring av ulovlig migrasjon og grensekryssende kriminalitet, og styrking av håndteringen av migrasjonsstrømmer. Størrelsen på bidraget fra ordningen avhenger av hvilken type tiltak som samfinansieres. Ordningen

forutsetter at Norge som Schengen-medlem forskuddsvis tildeler midler til prosjekter som er støtteberettiget fra fondet over statsbudsjettet, og at vi kan forvente etterskuddsvis refusjoner fra EU. Investeringsprosjekter er som hovedregel berettiget til en refusjon på 75% av de totale prosjektutgiftene, mens driftsprosjekter og enkelte særskilte tildelinger kan motta refusjoner på inntil 100% av de totale prosjektutgiftene.

Norge har gjennomført en lang rekke forbedringsprosjekter som har vært støtteberettiget gjennom ordningene fra 2007 til 2020. Norge og de øvrige medlemsstatene har også mottatt midler gjennom ordningene til gjennomføring av de felles IT-systemene for blant annet grensekontroll.

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

3 Merknader til de enkelte bestemmelsene i forordningen

Forordningen inneholder tre kapitler med åtte tilhørende vedlegg.

Kapittel I angir først formål, definisjoner og ordningens mål. Det slås fast at tiltak som gis støtte under ordningen skal gjennomføres i overensstemmelse med det øvrige fellesskapsregelverket, EUs Charter om grunnleggende rettigheter og medlemsstatenes internasjonale forpliktelser. Det skal i gjennomføringen særlig legges vekt på ivaretagelse av grunnleggende rettigheter, diskrimineringsforbudet og overholdelse av prinsippet om non-refoulement. Videre gis det anvisning på at BMVI, innenfor sitt formål og i tråd med de overordnede målbeskrivelsene i forordningens vedlegg II, særlig skal gi støtte til typer av tiltak som beskrevet i vedlegg III. Det gis også regler for gjennomføring av tiltak i tredjeland og tiltak som relaterer seg til tredjeland, for å sikre koordinering med unionens øvrige interesser. Det slås fast at det ikke kan gis støtte til tiltak for gjennomføring av midlertidig personkontroll på indre Schengen-grense.

Kapittel II del 1 fastsetter de økonomiske rammene for ordningen, og den overordnede fordelingen av midlene mellom tiltak som gjennomføres under medlemsstatenes nasjonale programmer og tiltak som gjennomføres på initiativ fra EU-kommisjonen. Det slås også fast at det skal inngås tilleggsavtaler med de Schengen-tilknyttede statene for å fastlegge detaljene for deres deltakelse i ordningen, og at de tilknyttede statenes økonomiske bidrag til ordningen kommer i tillegg til ordningens fastsatte økonomiske rammer.

Kapittel II del 2 gir detaljer for etableringen av nasjonale programmer for medlemsstatenes anvendelse av midler fra ordningen. Medlemsstatene skal sikre at prioriteringene i de nasjonale programmene er i overensstemmelse med prioriteringer på fellesskapsnivå, og i overensstemmelse med de overordnede målbeskrivelsene i vedlegg II. Det fastslås at minimum 10 % av midlene som tildeles for gjennomføring under nasjonale programmer, som hovedregel skal benyttes til tiltak for å fremme enhetlig gjennomføring av det felles visumregelverket. Medlemsstatene kan videre på gitte vilkår benytte inntil 33 % av

midlene under det nasjonale programmet til driftskostnader. Det gis også regler for hvilke typer tiltak som krever at medlemsstatene bidrar med egenfinansiering, og størrelsen på denne.

Kapittel II delene 3 og 4 gir regler for EU-kommisjonens anvendelse av midler fra BMVI. Det fastsettes også vilkår for hvordan midler disponert av EU-kommisjonen kan tilføres medlemsstater for å bidra til håndtering av nødsituasjoner. Videre presiseres det at et tiltak som mottar midler under ordningen, også kan motta midler fra andre fellesskapsmekanismer, forutsatt at en kostnad kun dekkes en gang.

Kapittel II del 5 gir regler om kontroll, rapportering og evaluering. EU-kommisjonen skal blant annet evaluere ordningens måloppnåelse midtveis i perioden for å eventuelt kunne justere fordelingen av de resterende midlene i ordningen. Videre gis regler for medlemsstatens rapportering om fremdrift og måloppnåelse for tiltak som gjennomføres under nasjonale programmer.

Kapittel III gir innledningsvis EU-kommisjonen myndighet til å fastsette detaljregelverk om bestemte forhold i forordningen, f.eks. beslutte nye typer støtteberettigede tiltak og innta dem i vedlegg III. Det slås også fast at det skal opprettes en komité som skal bistå EU-kommisjonen i den praktiske gjennomføringen av ordningen. Norge deltar i arbeidet i komitéen. Avslutningsvis gis nødvendige overgangsbestemmelser, f.eks. om tiltak finansiert under den gjeldende grense- og visumordningen som løper inn i perioden for BMVI.

Vedlegg I angir detaljene for hvordan midlene i BMVI avsatt til anvendelse gjennom de nasjonale programmene skal fordeles mellom medlemsstatene. Innledningsvis skal alle medlemsstatene motta et forhåndsbestemt beløp (euro 8 mill.), før resten av de tilgjengelige midlene fordeles under hensyntaken til statenes andel av den felles yttergrensen på land, i sjøen og i luften (dvs. luftfart) samt konsulater, og arbeidsmengden forbundet med kontroll ved de ulike grensetypene.

Vedlegg II angir de overordnede målbeskrivelsene for tiltak under ordningen. Det fremheves blant annet at ordningen skal bidra til styrket

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

yttergrensekontroll, styrket samhandling mellom relevante aktører på nasjonalt nivå, enhetlig gjennomføring av relevant fellesskapsregelverk, utvikling og drift av felles IKT-systemer innenfor ordningens virkeområde og styrket gjennomføring av det felles visumregelverket.

Vedlegg III angir typer av støtteberettigede tiltak innenfor de overordnede målbeskrivelsene. Dette kan være infrastrukturtiltak i forbindelse med grensekontroll, grenseovervåkning og visumsaksbehandling. Videre nevnes innkjøp av teknisk utstyr, og ulike prosjekter for å styrke kvalitet og samhandling for helhetlig grensekontroll og visumprosessen. Det understrekes at en rekke

tiltak for å gjennomføre felles IKT-systemer for grensekontroll og visum vil kunne være støtteberettigede.

Vedlegg IV omhandler bestemte tiltak som har en lavere egenandelsgrad (10 %) enn ved ordinære tiltak (25 %).

Vedleggene V og VIII omhandler indikatorer for måloppnåelse som skal legges til grunn ved kontroll og rapportering.

Vedlegg VI inneholder tekniske koder for typer av tiltak.

Vedlegg VII gir en oversikt over hvilke driftskostnader som er støtteberettigede under ordningen.

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

4 Avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

EUs regelverk om forvaltning, kontroll og revisjon av fellesskapets midler er ikke omfattet av Norges tilknytningsavtale til Schengen-samarbeidet. Formålet med CRP er å effektivisere forvaltningen av de ulike fondene, blant annet ved at medlemsstatene gis likeartede frister og rutiner for oppfølging. De Schengen-tilknyttede statene har i fellesskap forhandlet frem og utarbeidet fire tilnærmet identiske avtaler for å kunne gjennomføre og benytte regelverket om BMVI. Avtalen med Norge er ferdigforhandlet og parafert, men ennå ikke undertegnet.

Avtalen mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027, inneholder nødvendige regler for å gjennomføre forordningen og for Norges deltagelse i BMVI.

Tilleggsavtalen fastsetter at de relevante bestemmelsene i EUs regelverk som skal sikre god forvaltning av fellesskapets midler får anvendelse for Norge ved gjennomføringen av BMVI. EU-Kommisjonen og Revisjonsretten sin kontrollmyndighet vil også omfatte midlene fra ordningen som tildeles til, og forvaltes i, Norge. Kontrollen gjennomføres i samarbeid med norske myndigheter, på samme måte som for den tidligere grense- og visumordningen, og for Yttergrensefondet som gjaldt før det igjen. I tillegg beregner avtalen – basert på formelen for Norges økonomiske bidrag til Schengen-samarbeidet i vår tilknytningsavtale – det norske bidragets størrelse og hvordan innbetaling av det norske bidraget skal skje. Videre angis fordelingen av midlene innbetalt fra Norge, mellom tiltak som gjennomføres under medlemsstatenes nasjonale programmer og tiltak som gjennomføres på initiativ fra EU-kommisjonen.

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

5 Merknader til de enkelte bestemmelsene i avtalen om tilleggsregler

Fortalen viser til at Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2021/1148 utgjør en videreutvikling av Schengen-regelverket, og at forordningen forutsetter at det inngås en avtale om nødvendige tilleggsregler mellom EU og de Schengen-tilknyttede statene.

Artikkel 1 angir tilleggsavtalens formål, som er å fastslå nødvendige tilleggsregler for Norges deltagelse i ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning.

Artikkel 2 henviser til de relevante bestemmelsene i EUs regelverk om økonomistyring og finansiell kontroll, og slår fast at Norge skal anvende disse i gjennomføringen av BMVI. Artikkelen regulerer også hvordan endringer i dette regelverket skal gjøres til del av avtalen. Det presiseres at støttemottakere etablert i Norge kan motta finansiering under ordningen på like vilkår som støttemottakere etablert i EU.

Artikkel 3 pålegger Norge å gjennomføre BMVI og bestemmelsene i CPR relevant for gjennomføringen av ordningen i tråd med Den europeiske menneskerettighetskonvensjonen, Parisavtalen og FNs bærekraftsmål.

Artikkel 4 gir regler for å beregne utgangspunktet for tilleggstildeling etter forordning 2021/1148 artiklene 10 og 14.

Artikkel 5 gir regler om fullbyrding av krav om tilbakebetaling av midler mottatt under ordningen av ikke-statlige aktører. Dersom Kommisjonen treffer vedtak om tilbakesøkning av midler, skal vedtaket ha tvangskraft i nasjonal rett. En parallell bestemmelse om slik tvangskraft finnes i EØS-avtalen artikkel 110. Norge har ved en særskilt erklæring til EØS-avtalen tatt forbehold om at Kommisjonens vedtak rettet mot foretak ikke har tvangskraft i Norge. EU er derfor kjent med at det fra norsk side vil bli avgitt en erklæring til tilleggsavtalens artikkel 5:

«Avtalepartene gjøres oppmerksom på at Norges gjeldende forfatning ikke tillater direkte tvangskraft for EU-organers vedtak om pengeforpliktelser rettet til foretak i Norge.

Norge aksepterer at slike vedtak fortsatt kan rettes direkte til foretakene, og at de bør oppfylle sine forpliktelser i samsvar med den nåværende praksis. De nevnte forfatningsrettslige begrensninger i den direkte tvangskraft for EU-organers vedtak om pengeforpliktelser gjelder ikke for datterselskaper og aktiva på Unionens territorium som tilhører foretak som ligger i Norge. Dersom det skulle oppstå vanskeligheter, er Norge innstilt på å drøfte spørsmålene og arbeide for en gjensidig tilfredsstillende løsning.»

I Norge forvaltes ordningens midler av statlige myndigheter. Den avgitte erklæringen vil derfor ikke ha særlig praktisk betydning.

Artikkel 6 pålegger Norge å bekjempe bedrageri og annen ulovlig virksomhet rettet mot ordningens midler. Norske myndigheter skal også informere EU dersom man blir kjent med, eller det oppstår mistanke om, bedrageri eller annen ulovlig virksomhet rettet mot ordningens midler.

Artikkel 7 gir regler om at Kommisjonen, Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF) og EUs Revisjonsrett, tilsvarende som i land tilsluttet EU, kan gjennomføre teknisk, finansiell eller andre typer kontroll i Norge hos personer eller virksomheter som mottar støtte under ordningen. Utførelsen av slik kontroll skal skje i samarbeid med norske myndigheter, dersom norske myndigheter ønsker dette.

Artikkel 8 gir nærmere regler om OLAFs adgang til å utføre sine oppgaver på norsk territorium.

Artikkel 9 gir nærmere regler om EUs Revisjonsretts adgang til å utføre sine oppgaver på norsk territorium. Utførelsen av revisjonsrettens oppgaver i Norge skal foregå i nær kontakt med Riksrevisjonen.

Artikkel 10 angir hvordan midlene fra Norge skal benyttes av EU i gjennomføringen av ordningen.

Artikkel 11 fastslår at Norges bidrag til ordningen skal reduseres tilsvarende Norges andel av et eventuelt økonomisk overskudd fra Europa-

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

parlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2018/1240 (fremreisepolitikket ETIAS), og at dette reguleres nærmere i vedlegg 2 til avtalen.

Artikkel 12 pålegger taushetsplikt om opplysninger som meddeles eller innhentes på grunnlag av avtalen, i samsvar med nasjonal lovgivning.

Artikkel 13 gir regler om ikrafttredelse av tilleggsavtalen. Den trer i kraft den første dagen i den første måneden etter at partene har underrettet hverandre om at de godkjenner avtalen.

Artikkel 14 fastslår at man ved tvist om avtalens gjennomføring skal anvende prosedyren beskrevet i artikkel 11 i Norges tilknytningsavtale til Schengen-samarbeidet.

Artikkel 15 gir regler om midlertid opphør av avtalen (suspensjon). Avtalen kan suspenderes av EU dersom Norge helt eller delvis ikke overholder sin betalingsforpliktelse iht. avtalens vedlegg I, eller dersom Norge iht. artikkel 2 ikke aksepterer å innta endringer i avtalerelevant EU-regelverk i avtalen. Det gis også regler for hvordan suspensjon av avtalen påvirker allerede igangsatte prosjekter som mottar finansiering under ordningen, og hva som skal til for at en suspensjonssituasjon avsluttes.

Artikkel 16 gir regler om opphør av avtalen ved oppsigelse, eller ved at Norges avtale om tilknytning til Schengen-samarbeidet bortfaller. EU eller Norge kan si opp avtalen ved underretning om sin beslutning til den øvrige part. Avtalen opphører å gjelde tre måneder etter slik underretning er gitt.

Artikkel 17 fastsetter at avtalen skal utferdiges på norsk i tillegg til EUs offisielle språk.

Vedlegg 1 angir Norges årlige innbetalinger til BMVI i perioden 2023 til 2025. Videre angis modellen for å beregne Norges økonomiske bidrag til ordningen i 2026 og 2027. Det totale norske økonomiske bidraget blir samlet sett i overensstemmelse med fordelingsnøkkelen som er fastsatt i artikkel 12 nr. 1 i Norges tilknytningsavtale til Schengen-samarbeidet.

Vedlegg 2 angir formelen for å beregne hvordan Norges andel av et eventuelt økonomisk overskudd fra Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2018/1240 (fremreisepolitikket ETIAS) skal komme til fratrekk i Norges totale bidrag til ordningen i perioden.

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

6 Økonomiske og administrative konsekvenser

Det samlede budsjettet for BMVI er om lag 6,4 mrd. euro.

Norges tilknytning til ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk innebærer at Norge vil foreta årlige innbetalinger til BMVI over statsbudsjettet. Totalsummen for innbetalinger i perioden anslås for Norges del å være om lag 155,6 mill. euro, tilsvarende om lag 1,85 mrd. kroner, gitt en valutakurs på 11,97 (Norges Bank, 1. juni 2023). Innbetalingene gjøres i euro, og anslaget er valutaavhengig.

I avtalen med tilleggsregler fastsettes det norske bidraget til årlige faste summer på 30,4 mill. euro i perioden 2023 til 2025. For årene 2026 og 2027 skal det tas utgangspunkt i BNP-tallene som er kjent pr. 31. mars 2026 for alle deltagende stater. Innbetalingen fra Norge skal beregnes ut fra gjennomsnittet av forholdstallet mellom Norges BNP og alle deltagende staters BNP. På bakgrunn av usikkerhet rundt Norges fremtidige forholdstall er det noe usikkerhet rundt anslaget på Norges totale bidrag til BMVI over fondsperioden.

Innbbetalingene til BMVI skal foretas innen 45 dager etter mottatt krav fra Kommissjonen. Norges

bidrag til ordningen i 2023 er anslått til om lag 334,8 mill. kroner, jf. Prop. 118 S (2022-2023). Utgiftsbevilgningene knyttet til Norges innbetalinger til BMVI budsjetteres under kap. 440, post 73. Utbetalingen av bevilgningen for inneværende år vil avhenge av Stortingets behandling av forslaget som fremmes her.

Norge vil motta midler fra BMVI til nasjonale tiltak som særlig skal støtte prosjekter som bidrar til ivaretagelse av, og økt sikkerhet ved, Schengens yttergrenser. Støtten skal også bidra til videreutvikling av felles visumpolitikk. Tildelinger til nasjonale prosjekter forskutteres over statsbudsjettet. På budsjetteringstidspunktet vil det normalt være avklart hvordan tiltakene vil være refusjonsberettigede.

Midler fra BMVI refunderes som inntekter over statsbudsjettet i etterkant, basert på dokumentert forbruk i de nasjonale prosjektene. Norges totale utbetaling fra ordningen anslås til å være om lag 58,6 mill. euro, tilsvarende om lag 700 mill. kroner, gitt en valutakurs på 11,97 (Norges Bank, 1. juni 2023). Inntektene vil bli budsjettert og regnskapsført på kap. 3440 post 08.

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

7 Vurdering og tilrådning

Siktemålet med ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk er å styrke samfunnssikkerheten i Schengen-området, og opprettholde retten til fri bevegelse på territoriet. Dette skal skje gjennom å bidra med finansiering til tiltak som fremmer en helhetlig og likeartet forvaltning av den felles yttergrensen og det felles visumregelverket.

BMVI vil bidra til at gjennomføringen og etterlevelsen av fellesskapsregelverket om grenser og visum styrkes i alle medlemsstatene. Kriteriene for fordeling av midler er tilpasset slik at statene med de største utfordringene vil motta de største midlene. Tilsvarende som for de tidligere finansieringsordningene vil Norge være en netto bidragsyter til ordningen. At også andre medlemsstater styrker sin ivaretagelse av den felles yttergrensen innebærer samtidig en klar fordel for Norge, blant annet ved reduksjon i omfanget av ulovlig migrasjon til Schengen-området og dermed i omfanget av sekundærmigrasjon innenfor Schengen-området. Det vil også bidra til økt sikkerhet ved at kontrollen av personer som krysser yttergrensen blir forbedret og omfanget av alvorlig grenseoverskridende kriminalitet kan bli redusert.

Justis- og beredskapsdepartementet tilrår godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opp-

rettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning.

Justis- og beredskapsdepartementet tilrår videre inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027.

Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027, i samsvar med et vedlagt forslag.

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

Forslag

til vedtak om samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

I

Stortinget samtykker i

1. godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket),
 2. inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027.
-

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

Vedlegg 1

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1148 av 7. juli 2021 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 77 nr. 2 og 79 nr. 2 bokstav d),

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

etter å ha rådspurt Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosedyren² og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Unionens mål om å sikre et høyt sikkerhetsnivå på området for frihet, sikkerhet og rettferdighet i samsvar med artikkel 67 nr. 3 i Traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) bør blant annet oppnås gjennom felles tiltak for personers kryssing av de indre grensene og grensekontroll ved de ytre grensene samt gjennom den felles visumpolitikken, samtidig som den følsomme balansen mellom hensynet til fri bevegelighet for personer på den ene siden og hensynet til sikkerheten på den andre siden opprettholdes.
- 2) I henhold til artikkel 80 i TEUV skal Unionens politikk når det gjelder grensekontroll, asyl og innvandring samt gjennomføringen av denne bygge på prinsippet om solidaritet og rettferdig ansvarsfordeling mellom medlemsstatene, også med hensyn til de finansielle sidene.
- 3) I Roma-erklæringen som ble undertegnet 25. mars 2017 stadfestet lederne for de 27 medlemsstatene forpliktelsen til å arbeide for et trygt og sikkert Europa og bygge en union

der alle borgere føler seg trygge og kan bevege seg fritt, med en migrasjonspolitik som er effektiv, ansvarlig og bærekraftig og respekterer internasjonale normer, samt et Europa som er fast besluttet på å bekjempe terrorisme og organisert kriminalitet.

- 4) Alle tiltak som finansieres under ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk («ordningen») som opprettes ved denne forordningen, herunder tiltak som gjennomføres i tredjeland, bør gjennomføres under full overholdelse av rettighetene og prinsippene som er nedfelt i unionsretten og Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter («pakten»), og bør være i tråd med unionens og medlemsstatenes internasjonale forpliktelser som følger av internasjonale ordninger de deltar i, særlig ved å sikre overholdelse av prinsippene om ikke-diskriminering og non-refoulement.
- 5) Det politiske målet med ordningen er å utvikle og gjennomføre en sterk og effektiv europeisk helhetlig grenseforvaltning ved de ytre grensene for på denne måten å bidra til å sikre et høyt nivå av indre sikkerhet i unionen samtidig som fri bevegelighet for personer ivaretas, i fullt samsvar med den relevante unionsretten og Unionens og medlemsstatenes internasjonale forpliktelser som framgår av de internasjonale ordningene de deltar i.
- 6) Den europeiske helhetlige grenseforvaltningen, som gjennomføres av Den europeiske grense- og kystvakten opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1896³, er et ansvar som deles mellom Det europeiske grense- og kystvaktbyrået og de nasjonale myndighetene som har ansvar for

¹ EUT C 62 av 15.2.2019, s. 184.

² Europaparlamentets holdning av 13. mars 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets holdning ved første behandling 14. juni 2021 (EUT C 265 av 5.7.2021, s. 1). Europaparlamentets holdning av 6. juli 2021 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1896 av 13. november 2019 om Den europeiske grense- og kystvakten og om oppheving av forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 av 14.11.2019, s. 1).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

- grenseforvaltning, herunder kystvakten i den utstrekning de utfører grensekontrolloppgaver. Den bør bidra til å lette lovlig grensepassering og til å forebygge og oppdage ulovlig innvandring og grensekryssende kriminalitet, samt til effektiv håndtering av migrasjonsstrømmer.
- 7) Å lette lovlig reising og samtidig forebygge ulovlig innvandring og sikkerhetsrisikoer ble utpekt som et av hovedmålene for Unionens tilnærming som ble lagt fram i kommisjonsmeldingen av 23. september 2020 om en ny pakt om migrasjon og asyl.
- 8) Økonomisk støtte fra Unionens budsjett er helt nødvendig for gjennomføringen av den europeiske helhetlige grenseforvaltningen ved å støtte medlemsstatene, samtidig som de grunnleggende rettighetene fullt ut overholdes, i arbeidet med effektiv forvaltning av kryssing av de ytre grensene og håndtering av framtidige utfordringer ved disse grensene, noe som vil bidra til å motvirke alvorlig kriminalitet med en grensekryssende dimensjon.
- 9) Unionen bør gi medlemsstatene tilstrekkelig økonomisk støtte til å fremme gjennomføringen av europeisk helhetlig grenseforvaltning og sikre at en slik helhetlig grenseforvaltning finner sted i praksis. Den europeiske helhetlige grenseforvaltningen består blant annet av følgende elementer som er fastsatt i forordning (EU) 2019/1896: grensekontroll; lete- og redningsaksjoner som del av grenseovervåkingen; risikoanalyse; samarbeid mellom medlemsstatene, herunder støtte samordnet av Det europeiske grense- og kystvaktbyrået; samarbeid mellom organene, herunder regelmessig utveksling av opplysninger; samarbeid med tredjeland; tekniske og økonomiske tiltak innenfor Schengen-området knyttet til grensekontroll og med sikte på å håndtere ulovlig innvandring og bekjempe grensekryssende kriminalitet på en bedre måte; bruk av den nyeste teknologien; en kvalitetskontrollmekanisme og solidaritetsordninger.
- 10) Ordningen bør kunne gi medlemsstatene den nødvendige støtte til gjennomføringen av felles minstestandarder for overvåking av de ytre grensene, i tråd med ansvaret som ligger hos henholdsvis medlemsstatene, Det europeiske grense- og kystvaktbyrået og Kommisjonen.
- 11) Tollmyndighetene i medlemsstatene har påtatt seg et økende antall oppgaver som ofte berører sikkerhet og utføres ved de ytre grensene, og det er derfor viktig å fremme samarbeid mellom organene som en del av den europeiske helhetlige grenseforvaltningen i samsvar med forordning (EU) 2019/1896. Medlemsstatene må gis tilstrekkelig økonomisk støtte fra Unionen for å sikre at grensekontroll og tollkontroll ved yttergrensene utfyller hverandre. Samarbeid mellom organene vil ikke bare styrke tollkontrollen med henblikk på å bekjempe alle former for ulovlig handel, men vil også gjøre lovlig reising og handel enklere og bidra til en sikker og effektiv tollunion.
- 12) Det er derfor nødvendig å opprette et nytt fond som etterfølger til Fondet for indre sikkerhet 2014–2020 som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 513/2014⁴ og (EU) nr. 515/2014⁵, ved blant annet å opprette et fond for helhetlig grenseforvaltning («fondet»).
- 13) På grunn av de juridiske særtrekkene ved TEUV avdeling V og de forskjellige rettsgrunnlagene som gjelder for politikken for de ytre grensene og for tollkontroll, er det ikke juridisk mulig å opprette fondet som ett enkelt instrument.
- 14) Fondet bør derfor opprettes som en overordnet ramme for Unionens økonomiske støtte på området grenseforvaltning og visumpolitikk, som i tillegg til ordningen også omfatter ordningen for økonomisk støtte til tollkontrollutstyr som er opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1077⁶. Denne rammen bør suppleres av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1060⁷, som

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 513/2014 av 16. april 2014 om opprettelse, som en del av fondet for indre sikkerhet, av ordningen for økonomisk støtte til politisamarbeid, forebygging og bekjempelse av kriminalitet samt krisehåndtering og om oppheving av rådsvedtak 2007/125/JIS (EUT L 150 av 20.5.2014, s. 93).

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 515/2014 av 16. april 2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visumpolitikk, som en del av fondet for indre sikkerhet, og om oppheving av vedtak 574/2007/EF (EUT L 150 av 20.5.2014, s. 143).

⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1077 av 24. juni 2021 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til tollkontrollutstyr, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (EUT L 234 av 2.7.2021, s. 1).

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1060 av 24. juni 2021 om fastsettelse av felles bestemmelser om Det europeiske fond for regionutvikling, Det europeiske sosialfond pluss, Utjevningsfondet, Fondet for rettferdig omstilling og Det europeiske hav-, fiskeri- og akvakulturfond og om finansielle regler for nevnte fond og for Asyl, migrasjons- og integrasjonsfondet, Fondet for indre sikkerhet og ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk (EUT L 231 av 30.6.2021, s. 159).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

denne forordningen bør vise til når det gjelder reglene for delt forvaltning.

- 15) Ordningen bør bygge på resultatene og investeringene som er gjort av forgjengerne, Fondet for de ytre grensene for perioden 2007–2013, som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsvedtak nr. 574/2007/EF⁸, og ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum som en del av Fondet for indre sikkerhet for perioden 2014–2020, som ble opprettet ved forordning (EU) nr. 515/2014, og bør utvides for å ta hensyn til den seneste utviklingen.
- 16) For å sikre at kontrollen på de ytre grensene er enhetlig og av høy kvalitet, og for å lette lovlige reiser over de ytre grensene, bør ordningen bidra til utviklingen av en europeisk helhetlig grenseforvaltning som omfatter tiltak innenfor politikk, lovgivning, systematisk samarbeid, byrdedeling, vurdering av situasjonen og endrede forhold når det gjelder overgangssteder for ulovlige innvandrere, personal, utstyr og teknologi, som kan vedtas på forskjellige nivåer av medlemsstatenes vedkommende myndigheter og Det europeiske grense- og kystvaktbyrået i samarbeid med andre aktører, så som Unionens øvrige organer, kontorer og byråer, særlig Den europeiske unions byrå for operativ forvaltning av store informasjonssystemer på området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA) opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1726⁹, Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794¹⁰ samt tredjeland og internasjonale organisasjoner der dette er relevant.
- 17) Ordningen bør bidra til å effektivisere visumbehandlingen med henblikk på å lette visumprosedyrene for lovlige reiser, samt oppdage

og vurdere sikkerhetsrisikoer og risikoer for ulovlig innvandring. Ordningen bør særlig yte økonomisk bistand til å støtte digitaliseringen av behandlingen av visumsøknader med henblikk på å sikre raske, sikre og brukervennlige visumprosedyrer til fordel både for visumsøkere og konsulater. Ordningen bør også tjene til å sikre omfattende dekning av konsulære tjenester over hele verden. Videre bør ordningen omfatte en enhetlig gjennomføring og modernisering av den felles visumpolitikken, samt tiltakene som følger av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008¹¹, og den bør også omfatte bistand til medlemsstatene for utstedelse av visum, herunder visum med begrenset geografisk gyldighet som utstedes av humanitære grunner, av hensyn til nasjonale interesser eller av hensyn til internasjonale forpliktelser i samsvar med unionsretten når det gjelder visum.

- 18) Ordningen bør støtte tiltak knyttet til kontroll på de ytre grensene på territoriet i landene som anvender Schengen-regelverket som del av gjennomføringen av den europeiske helhetlige grenseforvaltningen, noe som vil styrke den samlede virkemåten av Schengen-området.
- 19) Med henblikk på å forbedre forvaltningen av de ytre grensene, lette lovlige reiser, bidra til å hindre og bekjempe ulovlig grensekryssing, gjennomføre den felles visumpolitikken og bidra til et høyt sikkerhetsnivå innenfor området for frihet, sikkerhet og rettferdighet i Den europeiske union, bør ordningen støtte utviklingen av store IT-systemer i samsvar med unionsretten på grenseforvaltningsområdet. Ordningen bør også støtte etablering av interoperabilitet i medlemsstatene, som fastsatt ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817¹² og (EU) 2019/818¹³, mellom Unionens informasjonssystemer, særlig systemet for inn- og utreise (EES), opprettet ved europaparlaments- og rådsforord-

⁸ Europaparlaments- og rådsvedtak nr. 574/2007/EF av 23. mai 2007 om opprettelse av fondet for de ytre grenser for perioden 2007 til 2013 innenfor rammen av det alminnelige programmet «Solidaritet og forvaltning av migrasjonsstrømmer» (EUT L 144 av 6.6.2007, s. 22).

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1726 av 14. november 2018 om Den europeiske unions byrå for operativ forvaltning av store informasjonssystemer på området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA), om endring av forordning (EF) nr. 1987/2006 og rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av forordning (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 295 av 21.11.2018, p. 99).

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794 av 11. mai 2016 om Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) og om erstatning og oppheving av rådsvedtak 2009/371/JIS, 2009/934/JIS, 2009/935/JIS, 2009/936/JIS og 2009/968/JIS (EUT L 135 av 24.5.2016, s. 53).

¹¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonssystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visa til kortvarig opphold (VIS-forordningen) (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 60).

¹² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om fastsettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemene på området grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861 og rådsbeslutning 2004/512/EF og 2008/633/JIS (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 27).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

ning (EU) 2017/2226¹⁴, visuminformasjons-systemet (VIS), opprettet ved forordning (EF) nr. 767/2008, det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelser (ETIAS), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240¹⁵, Eurodac, opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/2013¹⁶, Schengen-informasjonssystemet (SIS), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1860¹⁷, (EU) 2018/1861¹⁸ og (EU) 2018/1862¹⁹ og det sentraliserte systemet for å identifisere medlemsstater som har opplysninger om domfelte tredjelandsborgere og statsløse personer (ECRIS-TCN), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/816²⁰, slik at disse informasjonssystemene og dataene i dem kan supplere hverandre. Ordningen bør også bidra til den nødvendige utviklingen på nasjonalt plan etter at interoperabilitetselementene, nærmere bestemt den europeiske søkeportalen (ESP), felles-tjenesten for matching av biometriske data

(delt BMS), det felles identitetsregisteret (CIR) og en multiidentitetsdetektor (MID), er gjennomført på sentralt plan.

- 20) For å kunne utnytte kunnskapen og ekspertisen hos de desentraliserte byråene som har kompetanse innenfor grenseforvaltning, visumpolitikk og store IT-systemer bør Kommissjonen i god tid involvere de berørte byråene i arbeidet til komiteen for fondene for innenrikssaker som etableres ved denne forordningen, særlig i begynnelsen av og midtveis i programperioden. Der det er relevant bør Kommissjonen også kunne involvere Unionens berørte organer, kontorer og byråer i overvåkingen og evalueringen, særlig med tanke på å sikre at tiltakene som støttes gjennom ordningen er i samsvar med relevant unionsregelverk og Unionens avtalte prioriteter. Ordningen bør supplere og styrke aktivitetene for å gjennomføre den europeiske helhetlige grenseforvaltningen i henhold til prinsippet om delt ansvar og solidaritet mellom medlemsstatene og Det europeiske grense- og kystvaktbyrået, som utgjør de to søylene i Den europeiske grense- og kystvakten. Dette betyr særlig at når medlemsstatene utarbeider sine programmer som gjennomføres ved delt forvaltning, bør de ta hensyn til analyseverktøyene og de operasjonelle og tekniske retningslinjene som er utarbeidet av Det europeiske grense- og kystvaktbyrået samt til dets opplæringsprogrammer slik som det felles grunnleggende opplæringsprogrammet for opplæring av grensevakter, herunder bestanddelene i disse opplæringsprogrammene som vedrører grunnleggende rettigheter og adgang til internasjonal beskyttelse. For å kunne bygge ut komplementariteten mellom

¹³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818 av 20. mai 2019 om fastsettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EUs informasjonssystemer på området politisamarbeid og samarbeid mellom rettshåndhevende myndigheter, asyl og migrasjon og om endring av forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 85).

¹⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 av 30. november 2017 om etablering av et inn- og utreise-system (EES) for å registrere inn- og utreisedata og data om avvisning av innreise for tredjelandsborgere som krysser medlemsstatenes ytre grenser og for å fastslå vilkårene for tilgang til EES for rettshåndhevende formål, og om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 av 9.12.2017, s. 20).

¹⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2018/1240 av 12. september 2018 om etablering av et europeisk system for innreiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EF) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 av 19.9.2018, p. 1).

¹⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/2013 om opprettelse av «Eurodac» for sammenligning av fingeravtrykk med henblikk på effektiv anvendelse av forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsettelse av kriterier og ordninger for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en søknad om internasjonal beskyttelse inngitt i en medlemsstat av en tredjelandsborger eller en statsløs, og om medlemsstatenes rettshåndhevende myndigheters og Europols adgang til å anmode om sammenligning med Eurodac-opplysninger med henblikk på rettshåndheving, og om endring av forordning (EU) nr. 1077/2011 om opprettelse av et europeisk byrå for operativ forvaltning av store IT-systemer på området for frihet, sikkerhet og rettferdighet (EUT L 180 av 29.6.2013, s. 1).

¹⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1860 av 28. november 2018 om bruk av Schengen-informasjonssystemet for retur av tredjelandsborgere med ulovlig opphold (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 1).

¹⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystemet (SIS) på området inn- og utreisekontroll, om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og om endring av og oppheving av forordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 14).

¹⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystemet (SIS) innenfor politisamarbeid og strafferettslig samarbeid, om endring og oppheving av rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1986/2006 og rådsbeslutning 2010/261/EU (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 56).

²⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/816 av 17. april 2019 om opprettelse av et sentralisert system for å identifisere medlemsstater som har opplysninger om domfelte tredjelandsborgere og statsløse personer (ECRIS-TCN) for å utfylle det europeiske systemet for opplysninger om strafferegistre, og om endring av forordning (EU) 2018/1726 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 1).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

Kommisjonens oppgaver og medlemsstatenes ansvar for kontroll ved de ytre grensene, og for å sikre sammenheng og unngå ineffektiv kostnadsbruk, bør Kommisjonen rettidig høre Det europeiske grense- og kystvaktbyrået om utkastene til programmer som medlemsstatene framlegger i den grad de faller inn under dette byråets ansvarsområde, særlig når det gjelder aktiviteter som finansieres via driftsstøtte.

- 21) I den grad de berørte medlemsstatene ber om det, bør ordningen støtte gjennomføringen av «hotspot»-tilnærmingen som ble skissert i Kommisjonens melding av 13. mars 2015 om en europeisk dagsorden for migrasjon og godkjent av Det europeiske råd 25. og 26. juni 2015, og som er beskrevet nærmere i forordning (EU) 2019/1896. «Hotspot»-tilnærmingen innebærer at det gis driftsmessig støtte til medlemsstater som står overfor uforholdsmessige migrasjonsutfordringer ved de ytre grensene. Den sikrer helhetlig, samlet og målrettet bistand ut fra prinsippet om solidaritet og delt ansvar.
- 22) Når det identifiseres sårbarheter eller risikoer, særlig etter en Schengen-evaluering i samsvar med rådsforordning (EU) nr. 1053/2013²¹, bør den berørte medlemsstaten, i en ånd av solidaritet og delt ansvar for beskyttelsen av de ytre grensene, ta hånd om problemet på en passende måte ved å bruke ressursene under sitt program for å gjennomføre anbefalinger som er vedtatt i samsvar med den nevnte forordningen og i tråd med sårbarhetsvurderingene som er foretatt av Det europeiske grense- og kystvaktbyrået i samsvar med forordning (EU) 2019/1896.
- 23) Ordningen bør gi økonomisk støtte til medlemsstatene som fullt ut gjennomfører bestemmelsene i Schengen-regelverket om de ytre grensene og om visum, og til medlemsstater som forbereder seg på full deltakelse i Schengen-samarbeidet, og bør brukes av medlemsstatene på en måte som tjener Unionens felles politikk for forvaltningen av de ytre grensene.
- 24) Selv om ordningen gir støtte til medlemsstatenes investeringer i grenseforvaltning, bør

den ikke yte støtte til ny, permanent infrastruktur og bygninger ved de indre grensene der kontrollen ennå ikke er opphevet. Ved disse grensene bør ordningen imidlertid støtte investeringer i mobil infrastruktur til grensekontroll samt vedlikehold, begrenset oppgradering eller utskifting av eksisterende infrastruktur som er nødvendig for fortsatt å kunne overholde europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399²².

- 25) I samsvar med protokoll nr. 5 til tiltredelsesakten av 2003 om transitt av personer over land mellom regionen Kaliningrad og øvrige deler av Den russiske føderasjon bør ordningen dekke eventuelle tilleggskostnader som oppstår som følge av gjennomføringen av de særlige bestemmelsene om slik transitt i unionsretten, nærmere bestemt rådsforordning (EF) nr. 693/2003²³ og (EF) nr. 694/2003²⁴. Behovet for fortsatt økonomisk støtte for å dekke uteblitte gebyrer bør imidlertid være avhengig av den gjeldende visumordningen mellom Unionen og Den russiske føderasjon.
- 26) For å bidra til å nå det politiske målet for ordningen bør medlemsstatene sikre at deres programmer omfatter tiltak som fremmer samtlige spesifikke mål i ordningen, og at fordelingen av midler mellom de spesifikke målene sikrer at disse målene kan nås.
- 27) I samsvar med prinsippet om effektivitet bør synergier og sammenheng med andre unionsmidler tilstrebes, og overlapping mellom tiltak unngås.
- 28) Retur av tredjelandsborgere som er gjenstand for vedtak om retur i en medlemsstat er én av bestanddelene i den europeiske helhetlige grenseforvaltningen som er fastsatt i forordning (EU) 2019/1896. På grunn av ordningens art og mål omfattes tiltak som vedrører retur imidlertid ikke av ordningen, men omfattes av

²¹ Rådsforordning (EU) nr. 1053/2013 av 7. oktober 2013 om opprettelse av en evaluerings- og overvåkingsmekanisme for å kontrollere anvendelsen av Schengen-regelverket, og om oppheving av styringskomiteens beslutning av 16. september 1998 om opprettelse av en fast komité for evaluering og gjennomføring av Schengen (EUT L 295 av 6.11.2013, s. 27).

²² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 av 9. mars 2016 om et unionsregelverk som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler) (EUT L 77 av 23.3.2016, s. 1).

²³ Rådsforordning (EF) nr. 693/2003 av 14. april 2003 om innføring av et spesielt forenklet transittdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransittdokument (FRITD) samt om endring av Den konsulære fellesinstruks og Felleshåndboken (EUT L 99 av 17.4.2003, s. 8).

²⁴ Rådsforordning (EF) nr. 694/2003 av 14. april 2003 om standard utforming av forenklete transittdokumenter (FTD) og forenklete jernbanetransittdokumenter (FRITD) som omhandlet i forordning nr. 693/2003 (EUT L 99 av 17.4.2003, s. 15).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

- europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1147²⁵.
- 29) For å anerkjenne den viktige rollen medlemsstatenes tollmyndigheter spiller ved de ytre grensene, og sikre at de har tilstrekkelige midler til rådighet til å gjennomføre sine omfattende oppgaver ved disse grensene, bør ordningen for økonomisk støtte til tollkontrollutstyr gi disse nasjonale myndighetene de nødvendige midler til å investere i utstyr for å gjennomføre tollkontroll samt utstyr som kan tjene andre formål enn tollkontroll, slik som grensekontroll.
- 30) Mye av utstyret som brukes til tollkontroll og mange informasjons- og kommunikasjonsteknologisystemer kan egne seg like godt til, eller også være egnet til, kontroll av overholdelsen av andre unionsrettsakter, slik som bestemmelser om grenseforvaltning, visum eller politisamarbeid. Fondet er derfor utført som to ordninger som supplerer hverandre, med atskilte men utfyllende virkeområder når det gjelder kjøp av utstyr. På den ene siden vil ordningen gi økonomisk støtte til utstyr og IKT-systemer som primært har helhetlig grenseforvaltning som formål, og som også vil kunne brukes på det tilknyttede området tollkontroll. På den andre siden vil ordningen for økonomisk støtte til tollkontrollutstyr gi økonomisk støtte til utstyr som har tollkontroll som hovedformål, og som også vil kunne brukes til øvrige formål som grensekontroll og sikkerhet. En slik rollefordeling vil fremme samarbeid mellom byråene som en bestanddel av den europeiske helhetlige grenseforvaltningen som fastsatt i forordning (EU) 2019/1896, og dermed gjøre det mulig for toll- og grensemyndighetene å arbeide sammen og maksimere virkningen av unionsbudsjettet gjennom deling av kontrollutstyr og interoperabilitet mellom slikt utstyr.
- 31) Grenseovervåking til sjøs er en av oppgavene som utføres av kystvakten innenfor Unionens sjøområde. Nasjonale myndigheter som utfører kystvaktfunksjoner er også ansvarlig for en lang rekke oppgaver, som vil kunne omfatte men ikke være begrenset til sjøsikkerhet, sikkerhet, lete- og redningsaksjoner, grensekontroll, fiskerioppsyn, tollkontroll, alminnelig rettshåndhevelse og miljøvern. De mange oppgavene til kystvakten faller inn
- under flere av Unionens politikkområder, og det bør tilstrebes synergier mellom disse for å oppnå mer effektive og formålstjenlige resultater.
- 32) Når medlemsstatene gjennomfører tiltak som er finansiert under ordningen og knyttet til grenseovervåking til sjøs, bør de være særlig oppmerksomme på sine internasjonale forpliktelser i forbindelse med lete- og redningsaksjoner til sjøs. I den forbindelse bør det være mulig å benytte utstyr og systemer som får støtte gjennom ordningen, ved lete- og redningsaksjoner i situasjoner som kan oppstå under en grenseovervåkingsoperasjon til sjøs.
- 33) I tillegg til unionssamarbeidet om kystvaktens oppgaver mellom Det europeiske grense- og kystvaktbyrået, Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1406/2002²⁶ og Det europeiske fiskerikontrollbyrå opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/473²⁷, bør det også oppnås bedre samordning mellom aktiviteter på det maritime området på nasjonalt nivå. Synergivirkninger mellom de forskjellige aktørene i det maritime miljøet bør være i tråd med strategiene for europeisk helhetlig grenseforvaltning og maritim sikkerhet.
- 34) For å styrke komplementariteten og gjøre de maritime aktivitetene mer enhetlige, unngå dobbeltarbeid og redusere budsjettbegrensningene på et område med så kostbar virksomhet som det maritime området, bør det også være mulig å benytte ordningen til å støtte maritime operasjoner med flere formål.
- 35) Utstyr og IKT-systemer som finansieres i henhold til ordningen bør også kunne brukes for å innfri målene for Fondet for indre sikkerhet opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1149²⁸ og for Asyl-, migrasjons- og integrasjonsfondet opprettet ved forordning (EU) 2021/1147. Slikt utstyr og slike IKT-systemer bør forbli tilgjengelige og kunne utplasseres for effektive og sikre grensekontrollaktiviteter, og bruken av utstyret og IKT-systemene for formålene til Fondet for

²⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1147 av 7. juli 2021 om opprettelse av Asyl-, migrasjons- og integrasjonsfondet (EUT L 251 av 15.7.2021, s. 1).

²⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1406/2002 av 27. juni 2002 om opprettelse av et europeisk sjøsikkerhetsbyrå (EFT L 208 av 5.8.2002, s. 1).

²⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/473 av 19. mars 2019 om Det europeiske fiskerikontrollbyrå (EUT L 83 av 25.3.2019, s. 18).

²⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1149 av 7. juli 2021 om opprettelse av Fondet for indre sikkerhet (EUT L 251 av 15.7.2021, s. 94).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

- indre sikkerhet og Asyl-, migrasjons- og integrasjonsfondet bør være tidsbegrenset.
- 36) Ordningen bør, i samsvar med dens spesifikke mål, primært tjene Unionens interne politikk. Samtidig bør den, der det er hensiktsmessig, kunne støtte tiltak i samsvar med Unionens prioriteter i og i forhold til tredjeland. Disse tiltakene bør gjennomføres i full synergi og sammenheng med, og bør supplere, øvrige tiltak utenfor Unionen som støttes via Unionens eksterne finansieringsordninger. Slike tiltak bør særlig gjennomføres på en måte som sikrer fullt samsvar med Unionens utenrikspolitikk, respekterer prinsippet om sammenheng i utviklingspolitikken og er i tråd med de strategiske programdokumentene for det aktuelle landet eller den aktuelle regionen. Slike tiltak bør også være rettet mot tiltak som ikke er utviklingsorienterte, tjener interessene til Unionens interne politikk og er i samsvar med tiltakene som treffes internt i Unionen. I sine midtveisevalueringer og evalueringer i etterkant bør Kommisjonen være særlig oppmerksom på gjennomføringen av tiltak i eller i forhold til tredjeland.
- 37) Finansiering fra unionsbudsjettet bør konsentreres om tiltak der innsats fra Unionen kan tilføre en merverdi sammenlignet med tiltak fra medlemsstatene alene. Ettersom Unionen er i bedre stand enn medlemsstatene til å skape en ramme for solidaritet innenfor grenseforvaltning og felles visumpolitikk, og til å skape en plattform for å utvikle de felles store IT-systemene som støtter opp om en slik politikk, bør økonomisk støtte som gis under denne forordningen særlig bidra til å styrke den nasjonale kapasiteten og Unionens kapasitet på dette området.
- 38) Når mottakere av unionsmidler fremmer tiltak som støttes av ordningen, bør de gi informasjon på målgruppens språk. For å sikre at finansieringen fra Unionen synliggjøres, skal mottakerne av slike midler vise til opphavet til midlene når de informerer om tiltakene. For dette formål bør mottakerne sikre at all kommunikasjon til mediene og offentligheten viser Unionens logo og uttrykkelig nevner den økonomiske støtten fra Unionen.
- 39) Det bør være mulig for Kommisjonen å bruke økonomiske midler innenfor rammene for ordningen for å fremme beste praksis og utveksling av informasjon når det gjelder gjennomføringen av ordningen.
- 40) Kommisjonen bør i god tid offentliggjøre opplysninger om støtte som gis fra den tematiske delen gjennom direkte eller indirekte forvaltning, og bør ajourføre slike opplysninger ved behov. Det bør være mulig å sortere opplysningene etter spesifikke mål, mottakerens navn, beløpet det er gitt tilsagn om og tiltakets art og formål.
- 41) En medlemsstat kan anses for ikke å ha overholdt gjeldende unionsrett, herunder når det gjelder bruken av driftsstøtte fra ordningen, dersom medlemsstaten ikke har oppfylt sine forpliktelser i henhold til traktatene på områdene grenseforvaltning og visumpolitikk, herunder når det gjelder grunnleggende rettigheter, dersom det foreligger en tydelig risiko for at den aktuelle medlemsstaten begår et alvorlig brudd på Unionens verdier i sin gjennomføring av regelverket om grenseforvaltning og visumpolitikk, eller dersom en evalueringsrapport innenfor rammene for evaluerings- og overvåkingsmekanismen i Schengen som fastsatt ved forordning (EU) nr. 1053/2013 har vist mangler på det aktuelle området.
- 42) Ordningen bør sikre en rettferdig og transparent fordeling av ressursene for å nå målene i denne forordningen. For å tilfredsstillere kravene til åpenhet bør Kommisjonen offentliggjøre informasjon om de årlige og flerårige arbeidsprogrammene for den tematiske delen. I samsvar med forordning (EU) 2021/1060 bør hver medlemsstat sikre at det senest seks måneder etter at dens program er godkjent finnes et særlig nettsted der opplysninger om medlemsstatens program er tilgjengelige, og som omfatter programmets mål, aktiviteter, tilgjengelige finansieringsmuligheter og resultater.
- 43) Denne forordningen bør angi de innledende beløpene i medlemsstatenes programmer, som består av faste beløp som fastsatt i vedlegg I og et beløp som er beregnet på grunnlag av kriteriene i det nevnte vedlegget og som gjenspeiler lengden av land- og sjøgrensene og påvirkningsnivået ved disse, arbeidsbyrden i lufthavnene og på konsulatene, og antallet konsulater. På bakgrunn av de særlige behovene i de medlemsstatene som har hatt det største antallet asylsøknader per innbygger i 2018 og 2019, er det hensiktsmessig å øke de faste beløpene for Kypros, Malta og Hellas.
- 44) De innledende beløpene for medlemsstatenes programmer bør danne grunnlaget for medlemsstatenes langsiktige investeringer. For å ta hensyn til endringer i utgangssituasjonen, så som presset på de ytre grensene og arbeids-

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

- byrden på de eksterne grensene og konsulatene, bør det midtveis i programperioden tildeles et tilleggsbeløp til medlemsstatene, som bør være basert på statistiske opplysninger i samsvar med vedlegg I og ta hensyn til gjennomføringsgraden for medlemsstatenes programmer.
- 45) Kommisjonen bør gjennomføre en midtveisevaluering av denne forordningen. Denne midtveisevalueringen bør brukes til å vurdere ordningens effektivitet og unionsmerverdi, og gi en transparent oversikt over hvordan ordningen er blitt gjennomført.
- 46) Ettersom utfordringene på området grenseforvaltning og visumpolitikk hele tiden endrer seg, er det behov for å tilpasse tildelingen av midler til endringer i prioriteringene for visumpolitikken og grenseforvaltningen, herunder endringer som følge av økt press ved grensene, og et behov for å kanalisere finansieringen til de prioriteringene som gir størst merverdi for Unionen. For å reagere på akutte behov og endringer i politikk og Unionens prioriteringer, og kanalisere finansieringen til tiltak som gir høy merverdi for Unionen, bør en del av finansieringen periodevis kanaliseres, via en tematisk del, til særskilte tiltak, unionstiltak og bistand i nødssituasjoner. Den tematiske delen gir fleksibilitet i forvaltningen av ordningen og vil også kunne gjennomføres gjennom medlemsstatenes programmer.
- 47) Medlemsstatene bør oppfordres til å bruke en del av sine tildelte programmidler til å finansiere tiltak som er oppført på listen i vedlegg IV ved å dra nytte av et høyere bidrag fra Unionen.
- 48) Ordningen bør bidra til å dekke driftskostnader som er forbundet med grenseforvaltning, felles visumpolitikk og store IT-systemer, for å gjøre medlemsstatene i stand til å opprettholde den kapasitet som er avgjørende for Unionen som helhet. En slik støtte bør bestå av full refusjon av spesifikke kostnader knyttet til ordningens mål, og bør utgjøre en integrert del av medlemsstatenes programmer.
- 49) En del av midlene som er tilgjengelige under ordningen vil kunne tildeles medlemsstatenes programmer for gjennomføring av særskilte tiltak, ut over den innledende tildelingen. Disse særskilte tiltakene bør identifiseres på unionsplan og vedrøre tiltak med merverdi for Unionen som krever samarbeid mellom medlemsstatene, eller tiltak som er nødvendige for å håndtere utviklinger i Unionen som krever at ytterligere finansiering gjøres tilgjengelig for én eller flere medlemsstater, eksempelvis kjøp gjennom medlemsstatenes programmer av teknisk utstyr som Det europeiske grense- og kystvaktbyrået trenger for å utføre sine operasjonelle aktiviteter, modernisering av behandlingen av visumsøknader, utviklingen av store IT-systemer og etablering av interoperabilitet mellom disse systemene. Kommisjonen bør fastsette disse særskilte tiltakene i sine arbeidsprogrammer.
- 50) For å supplere gjennomføringen av ordningens politiske mål på nasjonalt plan gjennom medlemsstatenes programmer, bør ordningen også gi støtte til tiltak på unionsplan. Slike tiltak bør tjene overordnede strategiske mål innenfor ordningens tiltaksområde når det gjelder politisk analyse og nyskaping, tverrnasjonal gjensidig læring og gjensidige partnerskap, og utprøving av nye initiativer og tiltak på tvers av Unionen.
- 51) Med henblikk på å styrke Unionens kapasitet til øyeblikkelig å håndtere akutte og særlige behov i en nødssituasjon, slik som en stor eller uforholdsmessig tilstrømning av tredjelandsborgere, særlig ved de grensestrekningene som er tildelt et høyt eller kritisk påvirkningsnivå i henhold til forordning (EU) 2019/1896, eller andre situasjoner der det er behørig begrunnet at umiddelbare tiltak ved de ytre grensene er nødvendig, bør det være mulig å yte bistand i nødssituasjoner innenfor de rammene som er beskrevet i denne forordningen.
- 52) I denne forordningen fastsettes det for hele ordningens varighet en finansieringsramme som skal utgjøre det primære referansebeløpet for Europaparlamentet og Rådet under den årlige budsjettbehandlingen, som definerer i nr. 18 i den tverrinstitusjonelle avtalen av 16. desember 2020 mellom Europaparlamentet, Rådet for Den europeiske union og Europakommisjonen om budsjett disiplin, samarbeid i budsjettsaker og god økonomistyring samt om nye egne inntekter, herunder en kjøreplan for innføring av nye egne inntekter²⁹. Det primære referansebeløpet som tildeles ordningen forhøyes med et tilleggsbeløp på 1 milliard euro i 2018-priser som angitt i vedlegg II til rådsforordning (EU, Euratom) 2020/2093³⁰.

²⁹ EUT L 433 I av 22.12.2020, s. 28.

³⁰ Rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2020/2093 av 17. desember 2020 om fastsettelse av den flerårige finansielle rammen for årene 2021–2027 (EUT L 433 I av 22.12.2020, s. 11).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

- 53) Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2018/1046³¹ («finansreglementet») gjelder for ordningen. Finansreglementet fastsetter regler for gjennomføringen av unionsbudsjettet, deriblant regler for tilskudd, premier, innkjøp, indirekte forvaltning, finansieringsordninger, budsjettgarantier, økonomisk bistand og godtgjøring til eksterne eksperter.
- 54) Med henblikk på gjennomføring av tiltak innenfor rammene av delt forvaltning, bør ordningen inngå som del av en enhetlig ramme som omfatter denne forordningen, finansreglementet og forordning (EU) 2021/1060.
- 55) Ved forordning (EU) 2021/1060 fastsettes rammen for tiltak under Det europeiske fond for regionutvikling, Det europeiske sosialfond pluss, Utjevningfondet, Det europeiske hav-, fiskeri- og akvakulturfond, Fondet for rettfærdig omstilling, Asyl-, migrasjons- og integrasjonsfondet, Fondet for indre sikkerhet og ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, og det angis særlig regler for programplanlegging, overvåking og evaluering, forvaltning og kontroll av unionsmidler som tildeles under delt forvaltning. Dessuten er det nødvendig å angi målene for ordningen når det gjelder grenseforvaltning og visumpolitikk i denne forordningen, og fastsette særlige bestemmelser om tiltak som kan finansieres under ordningen.
- 56) Forordning (EU) 2021/1060 oppretter en forhåndsfinansiering for ordningen, og denne forordningen fastsetter en særlig sats for forhåndsfinansiering. For å sikre at det er mulig å reagere raskt i nødssituasjoner er det dessuten hensiktsmessig å fastsette en særlig sats for forhåndsfinansiering for bistand i nødsituasjoner. Forhåndsfinansieringen bør sikre at medlemstatene har midler til å yte støtte til støttemottakere fra gjennomføringen av programmene begynner.
- 57) Finansieringsformer og gjennomføringsmåter i samsvar med denne forordningen bør velges ut fra hvor godt de er i stand til å oppfylle de særlige målene med tiltakene og gi resultater, idet det særlig tas hensyn til kostnadene ved kontroller, administrative byrder og risikoen for manglende overholdelse. Ved dette valget bør bruk av faste beløp, faste satser og enhetskostnader vurderes, samt finansiering som ikke er koblet til kostnadene som omhandlet i finansreglementets artikkel 125 nr. 1.
- 58) I samsvar med artikkel 193 nr. 2 i finansreglementet kan det ytes tilskudd til et tiltak som allerede er påbegynt, forutsatt at søkeren kan godtgjøre at det var nødvendig å starte tiltaket før tilskuddsavtalen ble undertegnet. Kostnader som er påløpt før datoen der søknaden ble inngitt, er imidlertid ikke berettiget til unionsfinansiering bortsett fra i behørig begrunnede unntakstilfeller. For å unngå ethvert avbrudd i støtten fra Unionen som kan være til skade for Unionens interesser, bør det i en begrenset periode ved begynnelsen av den flerårige finansielle rammen for 2021–2027 være mulig å betrakte kostnader som er påløpt i forbindelse med tiltak som støttes gjennom denne forordningen ved direkte forvaltning og som allerede er påbegynt, som berettigede til unionsfinansiering fra og med 1. januar 2021 selv om kostnadene påløp før søknaden om tilskudd eller anmodningen om bistand ble inngitt.
- 59) For å gjøre best mulig bruk av prinsippet om én enkelt revisjon er det hensiktsmessig å fastsette særlige regler for kontroll og revisjon av prosjekter der støttemottakerne er internasjonale organisasjoner med interne kontrollsystemer som er blitt positivt vurdert av Kommisjonen. For slike prosjekter bør forvaltningsmyndighetene ha mulighet til å begrense sine kontroller, forutsatt at støttemottakeren rettidig leverer alle nødvendige data og opplysninger om framdriften i prosjektet og støtteberettigelsen til de underliggende utgiftene. Dersom et prosjekt som gjennomføres av en slik internasjonal organisasjon inngår i en stikkprøve for revisjon, bør det dessuten være mulig for revisjonsmyndigheten å utføre sitt arbeid i tråd med prinsippene i Internasjonal standard for beslektede tjenester (ISRS) 4400 «Oppdrag om avtalte kontrollhandlinger for finansiell informasjon».
- 60) I henhold til finansreglementet, europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013³² og rådsforordning (EF, Euratom)

³¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2018/1046 av 18. juli 2018 om finansielle regler for Unionens alminnelige budsjett, om endring av forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og beslutning nr. 541/2014/EU og om oppheving av forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 av 30.7.2018, s. 1).

³² Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 av 11. september 2013 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 og rådsforordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 av 18.9.2013, s. 1).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

nr. 2988/95³³, (Euratom, EF) nr. 2185/96³⁴ og (EU) 2017/1939³⁵ skal Unionens økonomiske interesser vernes gjennom forholdsmessige tiltak, herunder tiltak for å forebygge, avdekke, korrigere og etterforske uregelmessigheter, herunder bedrageri, inndrive tapte, urettmessig utbetalte eller feilaktig anvendte midler og eventuelt administrative og økonomiske sanksjoner. Særlig har Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), i samsvar med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013, myndighet til å utføre administrative undersøkelser, herunder kontroller og inspeksjoner på stedet, for å fastslå om det har forekommet bedrageri, korrupsjon eller annen ulovlig virksomhet som berører Unionens økonomiske interesser. Den europeiske påtalemyndighet (EPPO) har i samsvar med forordning (EU) 2017/1939 myndighet til å etterforske og straffeforfølge straffbare forhold som påvirker Unionens økonomiske interesser som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/1371³⁶. I samsvar med finansreglementet skal alle personer eller organer som mottar unionsmidler gi Kommisjonen, OLAF og Revisjonsretten, samt EPPO når det gjelder medlemsstatene som deltar i styrket samarbeid i samsvar med forordning (EU) 2017/1939, de nødvendige rettigheter og den nødvendige tilgang og sikre at eventuelle tredje-parter som er involvert i forvaltningen av unionsmidler gir tilsvarende rettigheter. Medlemsstatene bør samarbeide fullt ut og yte all nødvendig bistand til Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer for å beskytte Unionens økonomiske interesser.

61) Horisontale finansielle regler som er vedtatt av Europaparlamentet og Rådet på grunnlag av TEUV artikkel 322 får anvendelse på denne forordningen. Disse reglene er fastsatt i finans-

³³ Rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 av 18. desember 1995 om beskyttelse av De europeiske fellesskaps økonomiske interesser (EFT L 312 av 23.12.1995, s. 1).

³⁴ Rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om kontroll og inspeksjon på stedet som foretas av Kommisjonen for å verne De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter (EFT L 292 av 15.11.1996, s. 2).

³⁵ Rådsforordning (EU) 2017/1939 av 12. oktober 2017 om gjennomføring av et styrket samarbeid om opprettelse av Den europeiske påtalemyndighet («EPPO») (EUT L 283 av 31.10.2017, s. 1).

³⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/1371 av 5. juli 2017 om strafferettslig bekjempelse av bedrageri mot Unionens økonomiske interesser (EUT L 198 av 28.7.2017, s. 29).

reglementet og angir særlig hvordan budsjettet skal fastsettes og forvaltes gjennom tildelinger, innkjøp, premier og indirekte gjennomføring, og fastsetter kontroll med finansielle aktørers ansvar. Regler vedtatt med hjemmel i artikkel 322 i TEUV omfatter også en generell ordning med betingethet for å beskytte Unionens budsjett.

62) I henhold til rådsbeslutning 2013/755/EU³⁷ er personer og enheter som er etablert i oversjøiske land eller territorier, berettiget til finansiering i samsvar med programmets regler og formål og med eventuelle ordninger som gjelder for medlemsstaten som det oversjøiske landet eller territoriet er knyttet til.

63) I henhold til artikkel 349 i TEUV og i tråd med kommisjonsmeldingen av 24. oktober 2017 med tittelen «A stronger and renewed strategic partnership with the EU's outermost regions», som Rådet sluttet seg til i sine konklusjoner av 12. april 2018, bør de aktuelle medlemsstatene sikre at deres programmer tar hensyn til de framvoksende truslene som de mest fjerntliggende regionene står overfor. Ordningen bør støtte disse medlemsstatene med tilstrekkelige ressurser til å hjelpe de mest fjerntliggende regionene der det er aktuelt.

64) I henhold til nr. 22 og 23 i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming³⁸ bør dette programmet evalueres på grunnlag av opplysninger som er innhentet i samsvar med bestemte krav til overvåking, samtidig som man unngår en administrativ byrde, særlig for medlemsstatene, og overregulering. Når det er hensiktsmessig, bør disse kravene omfatte målbare indikatorer som et grunnlag for å evaluere ordningens virkninger i praksis. For å kunne måle resultatene av ordningen, bør det fastsettes indikatorer og tilknyttede mål i forbindelse med hvert av de spesifikke målene for ordningen. Disse indikatorene bør omfatte kvalitative og kvantitative indikatorer.

65) Ettersom det er viktig å håndtere klimaendringene i tråd med EUs forpliktelser til å gjennomføre Paris-avtalen vedtatt i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring³⁹, og forpliktelsen til å nå De for-

³⁷ Rådsbeslutning 2013/755/EU av 25. november 2013 om assosieringen av de oversjøiske land og territorier med Den europeiske union («assosieringsbeslutningen») (EUT L 344 av 19.12.2013, s. 1).

³⁸ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

³⁹ EUT L 282 av 19.10.2016, s. 4.

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

ente nasjoners mål for bærekraftig utvikling, skal tiltak under denne ordningen bidra til å nå et overordnet mål om at 30 % av alle utgifter i den flerårige finansielle rammen brukes til å integrere klimamål og arbeide for å innfri ambisjonen om at 7,5 % av budsjettet skal gjenspeile utgiftene til bevaring av biologisk mangfold i 2024 og 10 % i 2026 og 2027, idet eksisterende overlapping mellom klimamål og mål for biologisk mangfold tas i betraktning. Ordningen bør støtte aktiviteter som overholder Unionens klima- og miljøstandarder og -prioriteringer og ikke er til betydelig skade for miljømålene som omhandlet i artikkel 17 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852⁴⁰.

- 66) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 514/2014⁴¹ og enhver annen rettsakt som gjelder for programperioden 2014–2020 bør fortsette å gjelde for programmer og prosjekter som støttes under ordningen i programperioden 2014–2020. Ettersom gjennomføringsperioden for forordning (EU) nr. 514/2014 overlapper med programperioden som omfattes av denne forordningen, og for å sikre kontinuitet i gjennomføringen av visse forordninger som er godkjent ved den nevnte forordningen, bør det fastsettes regler for faseinndeling av prosjekter. Hver individuell fase av prosjektet bør gjennomføres i samsvar med reglene for programperioden som den mottar støtte under.
- 67) Ved hjelp av indikatorer og finansiell rapportering bør Kommisjonen og medlemsstatene overvåke gjennomføringen av ordningen i samsvar med de relevante bestemmelsene i forordning (EU) 2021/1060 og denne forordningen. Fra og med 2023 skal medlemsstatene framlegge for Kommisjonen årlige prestasjonsrapporter som dekker forrige regnskapsår. Disse rapportene bør inneholde opplysninger om hvilke framskritt som er gjort i gjennomføringen av medlemsstatenes programmer. Medlemsstatene bør også framlegge sammendrag av disse rapportene for Kommisjonen. Kommisjonen bør oversette

disse sammendragene til alle Unionens offisielle språk og gjøre dem offentlig tilgjengelig på sine nettsider, sammen med lenker til medlemsstatenes nettsider som omhandlet i forordning (EU) 2021/1060.

- 68) For å supplere og endre ikke-essensielle elementer av denne forordningen bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV delegeres til Kommisjonen når det gjelder listen over tiltak i vedlegg III, listen over tiltak som er berettiget til høyere samfinansieringssatser i vedlegg IV, driftsstøtte under vedlegg VII og videreutvikling av overvåkings- og evalueringsrammen. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming. For å sikre lik deltakelse i utarbeidingen av delegerte rettsakter mottar Europaparlamentet og Rådet alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som deltar i utarbeidingen av delegerte rettsakter.
- 69) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføring av denne forordningen bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁴². Undersøkellesprosedyren bør anvendes ved vedtakelse av gjennomføringsrettsakter som fastsetter felles forpliktelser for medlemsstatene, særlig forpliktelser om å gi opplysninger til Kommisjonen, og framgangsmåten med rådgivende komité bør anvendes ved vedtakelse av gjennomføringsrettsakter som gjelder nærmere ordninger for å gi opplysninger til Kommisjonen innenfor rammene av programplanlegging og rapportering, ettersom de er av rent teknisk natur. Kommisjonen bør vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning for å vedta bistand i nødssituasjoner i behørig begrunnede tilfeller som følge av arten av eller formålet med slik bistand, dersom det er tvingende nødvendig å handle raskt.

⁴⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852 av 18. juni 2020 om etablering av et rammeverk for å fremme bærekraftige investeringer og om endring av forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 av 22.6.2020, s. 13).

⁴¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 514/2014 av 16. april 2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser for Asyl-, migrasjons- og integrasjonsfondet og for ordningen for økonomisk støtte til politisamarbeid, forebygging og bekjempelse av kriminalitet samt krisehåndtering (EUT L 150 av 20.5.2014, s. 112).

⁴² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

- 70) En medlemsstat bør ikke samtidig delta i ordningen og i én av Unionens midlertidige finansieringsordninger som hjelper medlemsstatene som mottar bistand til blant annet å finansiere tiltak ved Unionens nye ytre grenser for gjennomføring av Schengen-regelverket om grenser og visum og kontroll ved de ytre grensene.
- 71) Ettersom målene for denne forordningen ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i Traktat om Den europeiske union (TEU). I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 72) Når det gjelder Island og Norge, utgjør denne forordningen, i henhold til avtalen inngått av Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om sistnevntes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket⁴³, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under området nevnt i artikkel 1 bokstav A og B i rådsbeslutning 1999/437/EF⁴⁴.
- 73) Når det gjelder Sveits, utgjør denne forordningen, i henhold til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket⁴⁵, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under området nevnt i artikkel 1 bokstav A og B i beslutning 1999/437/EF, sammenholdt med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/146/EF⁴⁶.
- 74) Når det gjelder Liechtenstein, utgjør denne forordningen, i henhold til protokollen undertegnet mellom Den europeiske union, Det

europiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket⁴⁷, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under området nevnt i artikkel 1 bokstav A og B i beslutning 1999/437/EF, sammenholdt med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/350/EU⁴⁸.

- 75) For å angi nærmere hvordan land som er tilknyttet gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket kan delta i ordningen og hvilke former denne deltakingen skal ha, bør det inngås nærmere avtaler mellom Unionen og de aktuelle landene i henhold til de relevante bestemmelsene i de respektive tilknytningsavtalene. Slike avtaler bør utgjøre internasjonale avtaler i betydningen av artikkel 218 i TEUV. For å gjøre et eventuelt mellomrom mellom tidspunktet der ordningen blir bindende for det aktuelle landet og tidspunktet der avtalene trer i kraft så kort som mulig, er det hensiktsmessig å innlede forhandlingene om slike avtaler så snart som mulig etter at det aktuelle landet har underrettet Rådet og Kommisjonen om sin beslutning om å godta innholdet i ordningen og gjennomføre det i sin interne rettsorden. Slike avtaler bør inngås etter at det aktuelle landet har gitt skriftlig underretning om at alle interne krav er oppfylt.
- 76) I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 22 om Danmarks stilling, vedlagt TEU og TEUV, deltar Danmark ikke i vedtakelsen av denne forordningen, og er ikke bundet av den eller underlagt anvendelsen. Ettersom denne forordningen bygger på Schengen-regelverket, skal Danmark, i samsvar med artikkel 4 i protokollen, innen en frist på seks måneder etter at Rådet har truffet avgjørelse om denne for-

⁴³ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

⁴⁴ Rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til avtalen inngått mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket (EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31).

⁴⁵ EUT L 53 av 27.2.2008, s. 52.

⁴⁶ Rådsbeslutning 2008/146/EF av 28. januar 2008 om inngåelse på vegne av Det europeiske fellesskap av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 1).

⁴⁷ EUT L 160 av 18.6.2011, s. 21.

⁴⁸ Rådsbeslutning 2011/350/EU av 7. mars 2011 om inngåelse på vegne av Den europeiske union av protokollen undertegnet mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, med henblikk på avskaffelse av kontrollen på indre grenser og bevegelighet for personer (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 19).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

- ordningen, gjøre vedtak om hvorvidt forordningen skal gjennomføres i landets nasjonale lovgivning.
- 77) Denne forordningen utgjør en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som Irland ikke deltar i, i samsvar med rådsbeslutning 2002/192/EF⁴⁹. Irland deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordningen, og er ikke bundet av den eller underlagt anvendelsen.
- 78) Det er hensiktsmessig å tilpasse denne forordningens anvendelsesperiode til den som er fastsatt i forordning (EU, Euratom) nr. 2020/2093.
- 79) For å sikre kontinuitet i støtten på de relevante områdene og muliggjøre gjennomføring fra begynnelsen av den flerårige finansielle rammen 2021–2027, bør denne forordningen tre i kraft snarest mulig og gjelde med tilbakevirkende kraft fra 1. januar 2021.
- 2) «eupeisk helhetlig grenseforvaltning» europeisk helhetlig grenseforvaltning som omhandlet i artikkel 3 i forordning (EU) 2019/1896,
- 3) «ytre grenser» ytre grenser som definert i artikkel 2 nr. 8 i forordning (EU) 2016/399 samt indre grenser der kontrollen ennå ikke er opphevet,
- 4) «ytre grensestrekning» en ytre grensestrekning som definert i artikkel 2 nr. 11 i forordning (EU) 2019/1896,
- 5) «hotspot» et hotspot-område som definert i artikkel 2 nr. 23 i forordning (EU) 2019/1896,
- 6) «indre grenser der kontrollen ennå ikke er opphevet»
- a) den felles grensen mellom en medlemsstat som anvender Schengen-regelverket fullt ut og en medlemsstat som i henhold til sin tiltredelsesakt er forpliktet til å anvende Schengen-regelverket fullt ut, men der den aktuelle rådsbeslutningen som gir medlemsstaten myndighet til å anvende dette regelverket fullt ut ennå ikke er trådt i kraft,
- b) den felles grensen mellom to medlemsstater som i henhold til sine tiltredelsesakter er forpliktet til å anvende Schengen-regelverket fullt ut, men der den aktuelle rådsbeslutningen som gir dem myndighet til å anvende dette regelverket fullt ut ennå ikke er trådt i kraft,
- 7) «nødssituasjon» en situasjon som skyldes akutt og ekstraordinært press der et stort eller uforholdsmessig antall tredjelandborgere har krysset, krysser eller forventes å krysse de ytre grensene til én eller flere medlemsstater eller der hendelser knyttet til ulovlig innvandring eller grensekryssende kriminalitet oppstår på de ytre grensene til én eller flere medlemsstater og disse hendelsene har betydelig innvirkning på grensesikkerheten i et slikt omfang at det vil kunne bringe Schengen-området funksjon i fare, eller enhver annen situasjon der det er blitt behørig begrunnet at det er nødvendig å treffe øyeblikkelige tiltak ved de ytre grensene innenfor ordningens mål,
- 8) «særskilte tiltak» tverrnasjonale eller nasjonale prosjekter som tilfører merverdi for Unionen i samsvar med formålene for ordningen og som én, flere eller alle medlemsstater kan få en tilleggsbevilgning til sine programmer for,
- 9) «driftsstøtte» en del av en medlemsstats tildeling som kan brukes til å støtte de offentlige myndighetene med ansvar for å utføre opp-

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

KAPITTEL I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Formål

Denne forordningen oppretter ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk («ordningen»), som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning («fondet»), for perioden fra 1. januar 2021 til 31. desember 2027.

Denne forordningen oppretter sammen med forordning (EU) 2021/1077 fondet for perioden fra 1. januar 2021 til 31. desember 2027.

Denne forordningen fastsetter ordningens politiske mål, ordningens spesifikke mål og tiltak for å gjennomføre disse spesifikke målene, ordningens budsjett for perioden fra 1. januar 2021 til 31. desember 2027, formene for unionsfinansiering og reglene for å gi slik finansiering.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordningen menes med

- 1) «grenseovergangssted» et grenseovergangssted som definert i artikkel 2 nr. 8 i forordning (EU) 2016/399,

⁴⁹ Rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om begjæring fra Irland om å delta i noen av bestemmelsene i Schengen-regelverket (EFT L 64 av 7.3.2002, s. 20).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

gavene og tilby tjenestene som utgjør offentlige tjenester for Unionen,

- 10) «unionstiltak» tverrnasjonale prosjekter eller prosjekter av særlig interesse for Unionen og som gjennomføres i samsvar med ordningens mål.

Artikkel 3

Ordningens mål

1. Som del av fondet er det politiske målet med ordningen å sikre en sterk og effektiv europeisk helhetlig grenseforvaltning ved de ytre grensene for på denne måten å bidra til å sikre et høyt nivå av indre sikkerhet i unionen samtidig som fri bevegelighet for personer ivaretas, i fullt samsvar med den relevante unionsretten og Unionens og medlemsstatenes internasjonale forpliktelser som framgår av de internasjonale ordningene de deltar i.
2. Innenfor rammene av det politiske målet som angis i nr. 1 skal ordningen bidra til følgende spesifikke mål:
 - a) Støtte en effektiv europeisk helhetlig grenseforvaltning ved de ytre grensene, gjennomført av Den europeiske grense- og kystvakten som et delt ansvar mellom Det europeiske grense- og kystvaktbyrået og de nasjonale myndighetene med ansvar for grenseforvaltning, for å lette lovlig kryssing av grensene, hindre og oppdage ulovlig innvandring og grensekryssende kriminalitet samt håndtere migrasjonsstrømmer effektivt.
 - b) Støtte den felles visumpolitikken for å sikre en enhetlig tilnærming til utstedelse av visum og lette lovlig reisevirksomhet, og samtidig bidra til å hindre migrasjons- og sikkerhetsrisikoer.
3. Innenfor de spesifikke målene angitt i nr. 2 skal ordningen gjennomføres ved hjelp av gjennomføringstiltakene oppført i vedlegg II.

Artikkel 4

Ikke-diskriminering og respekt for grunnleggende rettigheter

Tiltak som finansieres innenfor ordningen skal gjennomføres i fullt samsvar med rettighetene og prinsippene i unionsretten og pakten og med Unionens internasjonale forpliktelser når det gjelder grunnleggende rettigheter, særlig når det gjelder overholdelse av prinsippene om ikke-diskriminering og non-refoulement.

Artikkel 5

Støttens omfang

1. Innenfor rammene av ordningens mål og i samsvar med gjennomføringstiltakene oppført i vedlegg II skal ordningen særlig støtte tiltakene oppført i vedlegg III.

For å kunne håndtere uforutsette eller nye omstendigheter, gis Kommisjonen myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 31 for å endre listen over tiltak i vedlegg III ved å legge til nye tiltak.

2. For å nå sine mål kan ordningen, i samsvar med Unionens prioriteringer, støtte tiltak som omhandlet i vedlegg III i og i forhold til tredjeland der det er aktuelt, i samsvar med artikkel 20.
3. Når det gjelder tiltak i og i forhold til tredjeland skal Kommisjonen og medlemsstatene, sammen med den europeiske tjeneste for utenriksforbindelser, i samsvar med sine respektive ansvarsområder sikre samordning med Unionens relevante politikk, strategier og ordninger. De skal særlig sikre at tiltak i og i forhold til tredjeland
 - a) utføres i synergi og samstemmighet med andre tiltak utenfor Unionen som støttes via andre unionsordninger,
 - b) er i samsvar med Unionens utenrikspolitikk, respekterer prinsippet om sammenheng i utviklingspolitikken og er i tråd med de strategiske programdokumentene for det aktuelle landet eller den aktuelle regionen,
 - c) fokuserer på tiltak som ikke er utviklingsorienterte,
 - d) tjener interessene til Unionens interne politikk og er i samsvar med aktiviteter som gjennomføres innenfor Unionen.
4. Følgende tiltak skal ikke være berettiget til støtte:
 - a) Tiltak omhandlet i vedlegg III nr. 1 bokstav a) ved de indre grensene der kontrollen ennå ikke er opphevet.
 - b) Tiltak knyttet til midlertidig gjeninnføring av grensekontroll på de indre grensene i henhold til artikkel 2 nr. 1 i forordning (EU) 2016/399.
 - c) Tiltak som har tollkontroll som hovedformål.

Som unntak fra første ledd kan tiltak som omhandlet i første ledd likevel anses for å være støtteberettigede i en nødssituasjon.

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

KAPITTEL II

FINANSIELL RAMME OG GJENNOMFØRINGS- RAMME

AVSNITT 1

Felles bestemmelser

Artikkel 6

Allmenne prinsipper

1. Støtte som gis under ordningen skal supplere nasjonale, regionale og lokale tiltak, og skal fokusere på å bringe merverdi for Unionen til oppnåelse av formålene for ordningen.
2. Kommisjonen og medlemsstatene skal sikre at støtte som gis under ordningen og av medlemsstatene er forenlig med Unionens relevante tiltak, politikk og prioriteringer, og supplerer støtte som gis under andre unionsordninger.
3. Ordningen skal gjennomføres under direkte, delt eller indirekte forvaltning i samsvar med finansreglementet artikkel 62 nr. 1 første ledd bokstav a), b) og c).

Artikkel 7

Budsjett

1. Finansieringsrammen for gjennomføringen av ordningen i tidsrommet 1. januar 2021 til 31. desember 2027, er 5 241 000 000 euro i løpende priser.
2. Som følge av den programspesifikke justeringen fastsatt i artikkel 5 i forordning (EU, Euratom) 2020/2093 skal beløpet angitt i nr. 1 i denne artikkelen økes med en ytterligere tildeling på 1 000 000 000 euro i faste 2018-priser, som fastsatt i vedlegg II til nevnte forordning.
3. Den finansielle rammen skal fordeles som følger:
 - a) 3 668 000 000 euro skal tildeles medlemsstatenes programmer, av dette skal 200 568 000 euro tildeles den særlige transittordningen omhandlet i artikkel 17.
 - b) 1 573 000 000 euro skal tildeles den tematiske delen omhandlet i artikkel 8.
4. TilleggstilDELingen omhandlet i nr. 2 skal tildeles den tematiske delen omhandlet i artikkel 8.
5. På initiativ fra Kommisjonen skal opptil 0,52 % av finansieringsrammen avsettes til teknisk bistand som omhandlet i artikkel 35 av forordning (EU) 2021/1060 til gjennomføring av ordningen.

6. I samsvar med de relevante bestemmelsene i de respektive tilknytningsavtalene skal det inngås avtaler for å angi nærmere hvordan land som er tilknyttet gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket kan delta i ordningen og hvilke former denne deltakingen skal ha. Så snart som mulig etter at det berørte landet har gitt underretning om sin beslutning om å godta innholdet i ordningen og gjennomføre det i sin interne rettsorden i samsvar med den aktuelle tilknytningsavtalen, skal Kommisjonen legge fram en rekommandasjon til Rådet om å innlede forhandlinger om disse avtalene i samsvar med artikkel 218 nr. 3 TEUV. Når Rådet mottar rekommandasjonen, skal det straks beslutte å godkjenne at det innledes forhandlinger. De finansielle bidragene fra disse landene skal legges til de samlede ressursene som er tilgjengelige innenfor finansieringsrammen omhandlet i nr. 1.
7. I samsvar med artikkel 26 i forordning (EU) 2021/1060 kan inntil 5 % av den innledende tilDELingen til en medlemsstat under delt forvaltning fra ethvert av fondene som omfattes av den nevnte forordningen, overføres til ordningen under direkte eller indirekte forvaltning etter anmodning fra den aktuelle medlemsstaten. Kommisjonen skal ta i bruk disse midlene direkte i samsvar med artikkel 62 nr. 1 første ledd bokstav a) i finansreglementet eller indirekte i samsvar med bokstav c) i nevnte ledd. Disse ressursene skal brukes til fordel for den berørte medlemsstaten.

Artikkel 8

Alminnelige bestemmelser om gjennomføringen av den tematiske delen

1. Beløpet omhandlet i artikkel 7 nr. 3 bokstav b) skal tildeles fleksibelt gjennom en tematisk del ved bruk av delt, direkte eller indirekte forvaltning som fastsatt i arbeidsprogrammene. Tatt i betraktning ordningens interne karakter skal den tematiske delen hovedsakelig tjene Unionens interne politikk i samsvar med de spesifikke målene angitt i artikkel 3 nr. 2.

Fra den tematiske delen blir følgende komponenter finansiert:

 - a) Særskilte tiltak.
 - b) Unionstiltak.
 - c) Bistand i nødssituasjoner som omhandlet i artikkel 25.

Teknisk bistand på initiativ fra Kommisjonen som omhandlet i artikkel 35 i forordning (EU)

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

2021/1060 skal også motta støtte fra beløpet omhandlet i artikkel 7 nr. 3 bokstav b) i denne forordningen.

- Finansiering fra den tematiske delen skal brukes på prioriteringer med høy merverdi for Unionen eller brukes til å reagere på presserende behov i samsvar med avtalte unionsprioriteringer som gjenspeilet i vedlegg II, herunder behovet for å beskytte de ytre grensene og forebygge og oppdage grensekryssende kriminalitet, særlig smugling av migranter og menneskehandel samt ulovlig innvandring, og for effektivt å forvalte migrasjonsstrømmer og støtte den felles visumpolitikken.

Finansieringen omhandlet i dette nummerets første ledd skal, med unntak av finansiering som brukes til bistand i nødssituasjoner i samsvar med artikkel 25, bare støtte tiltakene angitt i vedlegg III.

- Kommisjonen skal føre dialog med organisasjonene i det sivile samfunn og relevante nettverk, særlig med henblikk på å utarbeide og evaluere arbeidsprogrammene for unionstiltak som finansieres i henhold til ordningen.
- Når det gis finansiering fra den tematiske delen til medlemsstatene under direkte eller indirekte forvaltning, skal Kommisjonen påse at det ikke velges prosjekter som er berørt av grunngitte uttalelser avgitt av Kommisjonen i forbindelse med traktatbruddsbehandling i samsvar med artikkel 258 i TEUV der det er tvil om utgiftenes lovlighet eller riktighet, eller utførelsen av prosjektene.
- Dersom finansiering fra den tematiske delen gjennomføres under delt forvaltning skal den berørte medlemsstaten, med henblikk på artikkel 23 og artikkel 24 nr. 2 i forordning (EU) 2021/1060, påse at og Kommisjonen vurderer hvorvidt de planlagte tiltakene ikke er berørt av grunngitte uttalelser avgitt av Kommisjonen i forbindelse med traktatbruddsbehandling i samsvar med artikkel 258 i TEUV der det er tvil om utgiftenes lovlighet eller riktighet, eller utførelsen av prosjektene.
- Kommisjonen skal fastsette det samlede beløpet som skal gjøres tilgjengelig for den tematiske delen under de årlige bevilgningene fra Unionens budsjett.
- Kommisjonen skal, ved hjelp av gjennomføringsrettsakter, vedta finansieringsbeslutninger som omhandlet i finansreglementets artikkel 110 for den tematiske delen, der det angis hvilke mål og tiltak som skal støttes, og beløpene til hver av komponentene som

omhandlet i nærværende artikkel nr. 1 andre ledd spesifiseres. Finansieringsbeslutninger kan være årlige eller flerårige og kan omfatte én eller flere komponenter av den tematiske delen omhandlet i nærværende artikkel nr. 1 andre ledd. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 32 nr. 3 i denne forordning.

- Kommisjonen skal sikre at fordelingen av ressurser mellom de spesifikke målene angitt i artikkel 3 nr. 2 er rettfærdig og transparent. Kommisjonen skal også rapportere om bruken og fordelingen av den tematiske delen mellom komponentene omhandlet i nærværende artikkel nr. 1 andre ledd, herunder om støtte som gis til tiltak i eller i forhold til tredjeland innenfor rammene av unions tiltakene.
- Etter at det er gjort vedtak om en finansieringsbeslutning som omhandlet i nr. 7, kan Kommisjonen endre medlemsstatenes programmer tilsvarende.

AVSNITT 2

Støtte og gjennomføring ved delt forvaltning

Artikkel 9

Virkeområde

- Dette avsnittet gjelder for beløpet som er omhandlet i artikkel 7 nr. 3 bokstav a) og tilleggsmidlene som skal administreres under delt forvaltning i samsvar med finansieringsbeslutningen for den tematiske delen som omhandlet i artikkel 8.
- Støtte i henhold til dette avsnittet skal gjennomføres under delt forvaltning i samsvar med artikkel 63 i finansreglementet og forordning (EU) 2021/1060.

Artikkel 10

Budsjettmidler

- Beløpet nevnt i artikkel 7 nr. 3 bokstav a) skal veiledningsvis tildeles medlemsstatenes programmer som følger:
 - 3 057 000 000 euro i henhold til vedlegg I.
 - 611 000 000 euro for justering av tildelingene til medlemsstatenes programmer omhandlet i artikkel 14 nr. 1.
- Dersom beløpet omhandlet i denne artikkelens nr. 1 bokstav b) ikke tildeles fullt ut, kan det resterende beløpet legges til beløpet omhandlet i artikkel 7 nr. 3 bokstav b).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

Artikkel 11

Forhåndsfinansiering

1. I samsvar med artikkel 90 nr. 4 i forordning (EU) 2021/1060 skal forhåndsfinansieringen av ordningen, forutsatt at det er tilgjengelige midler, betales i årlige avdrag før 1. juli hvert år, som følger:
 - a) 2021: 4 %.
 - b) 2022: 3 %.
 - c) 2023: 5 %.
 - d) 2024: 5 %.
 - e) 2025: 5 %.
 - f) 2026: 5 %.
2. Dersom en medlemsstats program blir vedtatt etter 1. juli 2021, skal de første avdragene utbetales i året der programmet blir vedtatt.

Artikkel 12

Satser for samfinansiering

1. Bidraget fra unionsbudsjettet skal ikke overstige 75 % av de samlede støtteberettigede utgiftene for et prosjekt.
2. Bidraget fra unionsbudsjettet kan økes til 90 % av de samlede støtteberettigede utgiftene for prosjekter som gjennomføres under særskilte tiltak.
3. Bidraget fra unionsbudsjettet kan økes til 90 % av de samlede støtteberettigede utgiftene for tiltakene oppført i vedlegg IV.
4. Bidraget fra unionsbudsjettet kan økes til 100 % av de samlede støtteberettigede utgiftene for driftsstøtte, herunder til den særlige transittordningen omhandlet i artikkel 17.
5. Bidraget fra unionsbudsjettet kan økes til 100 % av de samlede støtteberettigede utgiftene i samsvar med artikkel 85 nr. 2 eller 3 i forordning (EU) 2018/1240.
6. Bidraget fra unionsbudsjettet kan økes til 100 % av de samlede støtteberettigede utgiftene til bistand i nødssituasjoner som omhandlet i artikkel 25.
7. Bidraget fra unionsbudsjettet kan økes til 100 % av de samlede støtteberettigede utgiftene ved teknisk bistand på initiativ fra medlemsstatene, innenfor grensene fastsatt i artikkel 36 nr. 5 bokstav b) vi) i forordning (EU) 2021/1060.
8. Kommisjonsbeslutningen om å godkjenne en medlemsstats program skal fastsette samfinansieringssatsen og den maksimale støtten fra ordningen for de typer tiltak som dekkes av bidragene omhandlet i nr. 1–7.
9. Kommisjonsbeslutningen om å godkjenne en medlemsstats program skal for hver type tiltak

angi om samfinansieringssatsen får anvendelse når det gjelder

- a) det samlede bidraget, herunder offentlige og private bidrag, eller
- b) bare det offentlige bidraget.

Artikkel 13

Medlemsstatenes programmer

1. Hver medlemsstat skal sikre at prioriteringene som fastsettes i deres program, er i samsvar med og svarer til Unionens prioriteringer og utfordringer på områdene grenseforvaltning og visumpolitikk, og er fullt i samsvar med den relevante unionsretten og unionens og medlemsstatenes internasjonale forpliktelser som følger av internasjonale ordninger de deltar i. Når medlemsstatene fastsetter prioriteringene i sine programmer, skal de påse at programmene tar tilstrekkelig hensyn til gjennomføringstiltakene oppført i vedlegg II.

Tatt i betraktning ordningens interne karakter skal medlemsstatenes programmer hovedsakelig tjene Unionens interne politikk i samsvar med de spesifikke målene angitt i artikkel 3 nr. 2 i denne forordningen.

Kommisjonen skal vurdere medlemsstatenes programmer i samsvar med artikkel 23 i forordning (EU) nr. 2021/1060.

2. Innenfor ressursene tildelt i artikkel 10 nr. 1 og uten at det berører nærværende artikkel nr. 3 skal hver medlemsstat innenfor sitt program tildele minst 10 % til det spesifikke målet angitt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b).
3. En medlemsstat kan bare tildele en minsteanandel som er lavere enn det som er omhandlet i nr. 2 dersom den i sitt program gir en detaljert forklaring av hvorfor tildeling av midler under dette nivået ikke vil bringe oppnåelsen av det relevante målet i fare.
4. Kommisjonen skal sikre at det på et tidlig stadium og i god tid ved utviklingen av medlemsstatenes programmer blir tatt hensyn til kunnskapen og ekspertisen hos berørte desentraliserte byråer, særlig Det europeiske grense- og kystvaktbyrået, eu-LISA og Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter opprettet ved rådsforordning (EF) nr. 168/2007⁵⁰, på deres kompetanseområder.
5. Kommisjonen skal konsultere Det europeiske grense- og kystvaktbyrået om tiltakene som er

⁵⁰ Rådsforordning (EF) nr. 168/2007 av 15. februar 2007 om opprettelse av Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter (EUT L 53 av 22.2.2007, s. 1).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

- omfattet av driftsstøtte for å sikre sammenheng og komplementaritet mellom Det europeiske grense- og kystvaktbyråets og medlemsstatenes tiltak når det gjelder grenseforvaltning, for å unngå dobbeltfinansiering og oppnå kostnadseffektivitet. Kommisjonen skal, der det er nødvendig, konsultere eu-LISA om tiltak som er omfattet av driftsstøtte og der eu-LISA har særlig ekspertise i henhold til sitt mandat.
6. Kommisjonen kan der det er hensiktsmessig involvere relevante desentraliserte byråer, herunder de som er nevnt i nr. 4, i overvåkings- og evalueringsoppgavene angitt i avsnitt 5, særlig med tanke på å sikre at tiltakene som gjennomføres med støtte fra ordningen er i samsvar med gjeldende unionsrett og Unionens avtalte prioriteringer.
 7. Etter at det er vedtatt rekommandasjoner innenfor rammene av denne forordningen i samsvar med forordning (EU) nr. 1053/2013 og utferdiget anbefalinger i forbindelse med sårbarhetsvurderinger i samsvar med forordning (EU) 2019/1896 skal den berørte medlemsstaten sammen med Kommisjonen utrede hva som er den beste måten å følge opp disse anbefalingene på med støtte fra ordningen.
 8. Kommisjonen skal, der det er relevant, involvere Det europeiske grense- og kystvaktbyrået i prosessen med å vurdere hva som er den mest hensiktsmessige oppfølgingen av anbefalingene omhandlet i nr. 7, med støtte fra ordningen. I denne sammenheng kan Kommisjonen, der det er relevant, dra nytte av ekspertisen til Unionens øvrige organer, kontorer og byråer i spesifikke spørsmål som hører inn under deres ansvarsområder.
 9. Ved gjennomføringen av nr. 7 skal den berørte medlemsstaten i sitt program prioritere gjennomføringen av tiltak for å avhjelpe eventuelle mangler som er konstatert, framfor alt tiltak for å håndtere alvorlige mangler og manglende overholdelse.
 10. Ved behov skal programmet til den aktuelle medlemsstaten endres i samsvar med artikkel 24 i forordning (EU) 2021/1060 for å ta hensyn til anbefalingene omhandlet i nærværende artikkel nr. 7.
 11. I samarbeid og samråd med Kommisjonen og Det europeiske grense- og kystvaktbyrået i samsvar med dette byråets ansvarsområde kan den berørte medlemsstaten omfordele midler under sitt program, herunder midler som var planlagt brukt til driftsstøtte, med henblikk på å følge opp anbefalingene omhandlet i nr. 7 der disse anbefalingene har økonomiske følger.
 12. Når en medlemsstat beslutter å gjennomføre et prosjekt med eller i et tredjeland med støtte fra ordningen, skal den berørte medlemsstaten rådføre seg med Kommisjonen før prosjektet godkjennes.
 13. Når en medlemsstat beslutter å gjennomføre et prosjekt med, i eller i forhold til et tredjeland med støtte fra ordningen i forbindelse med overvåking, oppdaging, identifisering, forebygging og avskjæring av ulovlig grensekryssing med henblikk på å avdekke, forebygge og bekjempe ulovlig innvandring og grensekryssende kriminalitet, eller for å bidra til å sikre vern av og redde livet til innvandrere, skal den aktuelle medlemsstaten påse at den har underrettet Kommisjonen om eventuelle bilaterale eller multilaterale samarbeidsavtaler med det berørte tredjelandet i samsvar med artikkel 76 nr. 3 i forordning (EU) 2019/1896.
 14. Når det gjelder utstyr, deriblant transportmidler, og IKT-utstyr som er nødvendig for effektiv og sikker grensekontroll, heriblant til lete- og redningsaksjoner, og som er kjøpt med støtte fra ordningen skal
 - a) medlemsstatene sikre at standardene som er fastsatt i samsvar med artikkel 16 og 64 i forordning (EU) 2019/1896 overholdes når de innleder prosedyrene for innkjøp av utstyr og IKT-systemer som skal utvikles med støtte fra ordningen,
 - b) alt større operasjonelt utstyr til grenseforvaltning, som transportmidler og overvåkingsutstyr til bruk i luften og til sjøs, som medlemsstatene kjøper registreres i den tekniske utstyrsparken til Det europeiske grense- og kystvaktbyrået med henblikk på å stille dette utstyret til rådighet i samsvar med artikkel 64 nr. 9 i forordning (EU) 2019/1896,
 - c) de dessuten kunne brukes på følgende kompletterende områder: tollkontroll, maritime operasjoner med flere formål samt for å oppnå målene til Fondet for indre sikkerhet og Asyl-, migrasjons- og integrasjonsfondet,
 - d) medlemsstatene, for å støtte en samordnet planlegging av kapasitetsutviklingen for Den europeiske grense- og kystvakten og eventuelt gjøre bruk av felles innkjøp, som del av rapporteringskravet i henhold til artikkel 29 underrette Kommisjonen om den tilgjengelige flerårige planleggingen

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

for utstyret som forventes innkjøpt under ordningen, og Kommisjonen skal oversende disse opplysningene til Det europeiske grense- og kystvaktbyrået.

Utstyr og IKT-systemer omhandlet i første ledd skal bare være berettiget til økonomisk støtte fra ordningen dersom kravet fastsatt i første ledd bokstav a) er oppfylt.

Med henblikk på første ledd bokstav c) skal utstyr og IKT-systemer forbli tilgjengelige og kunne utplasseres for effektive og sikre grensekontrollaktiviteter. Bruk av utstyret på de kompletterende områdene omhandlet i første ledd bokstav c) skal ikke overstige 30 % av den samlede brukstiden for det aktuelle utstyret. IKT-utstyr som er utviklet med henblikk på første ledd bokstav c) skal levere data og tjenester til grenseforvaltningssystemene på nasjonalt plan eller unionsplan. I den årlige prestasjonsrapporten skal medlemsstatene underrette Kommisjonen om bruk til flere formål som omhandlet i første ledd bokstav c) og om stedet der utstyret til flere formål og IKT-systemene utplasseres.

15. Når medlemsstatene gjennomfører tiltak i samsvar med ordningen, skal de være særlig oppmerksomme på sine internasjonale forpliktelser i forbindelse med lete- og redningsaksjoner til sjøs. Utstyr og IKT-systemer som omhandlet i nr. 14 første ledd bokstav a)–d) kan brukes til lete- og redningsaksjoner i situasjoner som kan oppstå under grenseovervåkingsoperasjoner til sjøs.
16. Opplæring på området grenseforvaltning som utføres med støtte fra ordningen skal være basert på de relevante harmoniserte og kvalitetssikrede europeiske standarder for felles standardene for opplæring for grense- og kystvaktpersonale, særlig det felles grunnleggende opplæringsprogrammet omhandlet i artikkel 62 nr. 6 i forordning (EU) 2019/1896.
17. Medlemsstatene skal særlig legge vekt på tiltakene oppført i vedlegg IV i deres programmer. For å kunne håndtere uforutsette eller nye omstendigheter og sikre at støtten gis på en effektiv måte, gis Kommisjonen myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 31 for å endre listen over tiltak som er berettiget til høyere samfinansieringssatser i vedlegg IV.
18. Programplanleggingen som omhandlet i artikkel 22 nr. 5 i forordning (EU) 2021/1060 skal være basert på de typer av intervensjon som

er oppført i tabell 1 i vedlegg VI til denne forordningen, og skal omfatte en veiledende fordeling av de planlagte midlene etter type intervensjon innenfor hvert spesifikt mål angitt i artikkel 3 nr. 2 i denne forordningen.

Artikkel 14

Midtveisvurdering

1. I 2024 skal Kommisjonen tildele det ytterligere beløpet omhandlet i artikkel 10 nr. 1 bokstav b) til de berørte medlemsstatenes programmer i samsvar med kriteriene omhandlet i nr. 1 bokstav c) og nr. 2–10 i vedlegg I. Tildelingen skal være basert på de nyeste tilgjengelige statistiske opplysningene for kriteriene omhandlet i nr. 1 bokstav c) og nr. 2–10 i vedlegg I. Finansieringen skal få virkning fra 1. januar 2025.
2. Dersom minst 10 % av den innledende tildelingen til et program som omhandlet i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i denne forordningen ikke er blitt dekket av søknader om utbetaling som er innlevert i samsvar med artikkel 91 i forordning (EU) 2021/1060, skal den berørte medlemsstaten ikke være berettiget til å motta tilleggsbevilgningen til sitt program omhandlet i artikkel 10 nr. 1 bokstav b) i denne forordningen.
3. Ved tildelingen av midler fra den tematiske delen omhandlet i artikkel 8 i denne forordningen med virkning fra 1. januar 2025, skal Kommisjonen ta hensyn til framskrittene medlemsstatene har gjort med hensyn til å nå delmålene i resultatrammeverket som er omhandlet i artikkel 16 i forordning (EU) 2021/1060 og konstaterte mangler ved gjennomføringen.

Artikkel 15

Særskilte tiltak

1. En medlemsstat kan motta finansiering til særskilte tiltak i tillegg til sin tildeling i henhold til artikkel 10 nr. 1, forutsatt at den aktuelle finansieringen deretter øremerkes tilsvarende i programmet og benyttes til å bidra til gjennomføringen av ordningens mål.
2. Finansiering til særskilte tiltak skal ikke brukes til andre tiltak i medlemsstatens program, unntatt i behørig begrunnede tilfeller og som godkjent av Kommisjonen gjennom endring av medlemsstatens program.

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

Artikkel 16

Driftsstøtte

1. En medlemsstat kan bruke opptil 33 % av beløpet som er tildelt det nasjonale programmet innenfor rammen av ordningen, til å finansiere driftsstøtte til offentlige myndigheter som har ansvar for å utføre oppgaver og tjenester som utgjør en offentlig tjeneste for Unionen.
2. Ved anvendelsen av driftsstøtte skal en medlemsstat overholde Unionens gjeldende regelverk.
3. I sitt program og de årlige prestasjonsrapportene omhandlet i artikkel 29 skal en medlemsstat forklare hvordan anvendelsen av driftsstøtte vil bidra til å oppnå målene ved ordningen. Før Kommisjonen godkjenner medlemsstatens program skal den vurdere utgangstilstanden i medlemsstatene som har angitt at de har til hensikt å søke om driftsstøtte, etter samråd med Det europeiske grense- og kystvaktbyrået samt, der dette er hensiktsmessig, eu-LISA innenfor rammen av disse byråenes ansvarsområde i samsvar med artikkel 13 nr. 4, og ta hensyn til opplysningene fra de aktuelle medlemsstatene og, dersom det er relevant, Schengen-evalueringer og sårbarhetsvurderinger, herunder anbefalinger som følge av Schengen-evalueringer og sårbarhetsvurderinger.
4. Uten at det berører artikkel 5 nr. 4 bokstav c) skal driftsstøtten konsentreres om tiltak som omfattes av utgifter som fastsatt i vedlegg VII.
5. For å kunne håndtere uforutsette eller nye omstendigheter og sikre at støtten gis på en effektiv måte, gis Kommisjonen myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 31 for å endre vedlegg VII når det gjelder utgifter som kan omfattes av driftsstøtte.

Artikkel 17

Driftsstøtte til den særlige transittordningen

1. Ved ordningen skal det gis støtte til dekning av tapte gebyrer for transittvisa og tilleggskostnader som har påløpt ved gjennomføringen av ordningen med forenklet transitt i samsvar med forordning (EF) nr. 693/2003 og (EF) nr. 694/2003.
2. Ressursene som tildeles Litauen for den særlige transittordningen i samsvar med artikkel 7 nr. 3 bokstav a) skal gjøres tilgjengelige som ytterligere driftsstøtte til Litauen, herunder til investering i infrastruktur, i samsvar med utgiftene som er berettiget til driftsstøtte

innenfor landets program som omhandlet i vedlegg VII.

3. Som unntak fra artikkel 16 nr. 1 kan Litauen bruke beløpet landet er tildelt i samsvar med artikkel 7 nr. 3 bokstav a) til å finansiere driftsstøtte ut over beløpet som er omhandlet i artikkel 16 nr. 1.
4. Kommisjonen og Litauen skal gjennomgå anvendelsen av denne artikkel ved endringer som påvirker den særlige transittordningen eller ordningens virkemåte.
5. Etter en grunnlagt søknad fra Litauen skal midlene som er tildelt for den særlige transittordningen i samsvar med artikkel 7 nr. 3 bokstav a) gjennomgås og om nødvendig justeres før vedtakelsen av det siste arbeidsprogrammet for den tematiske delen omhandlet i artikkel 8, innenfor grensene av budsjettmidlene omhandlet i artikkel 7 nr. 3 bokstav b) gjennom den tematiske delen omhandlet i artikkel 8.

Artikkel 18

Forvaltningskontroller og revisjoner av prosjekter som gjennomføres av internasjonale organisasjoner

1. Denne artikkelen får anvendelse på internasjonale organisasjoner og deres byråer som omhandlet i finansreglementets artikkel 62 nr. 1 første ledd bokstav c) ii) hvis systemer, regler og framgangsmåter er blitt positivt vurdert av Kommisjonen i samsvar med finansreglementets artikkel 154 nr. 4 og nr. 7 med henblikk på indirekte gjennomføring av tilskudd som finansieres over unionsbudsjettet («internasjonale organisasjoner»).
2. Dersom den internasjonale organisasjonen er en støttemottaker i henhold til definisjonen i artikkel 2 nr. 9 i forordning (EU) 2021/1060 er forvaltningsmyndigheten, uten at det berører artikkel 83 første ledd bokstav a) i forordning (EU) 2021/1060 eller finansreglementets artikkel 129, ikke forpliktet til å foreta de forvaltningskontrollene som er omhandlet i artikkel 74 nr. 1 første ledd bokstav a) i forordning (EU) 2021/1060, forutsatt at den internasjonale organisasjonen gir forvaltningsmyndigheten dokumentene som er omhandlet i finansreglementets artikkel 155 nr. 1 første ledd bokstav a), b) og c).
3. Uten at det berører finansreglementets artikkel 155 nr. 1 første ledd bokstav c) skal forvaltningserklæringen som skal inngis av den internasjonale organisasjonen bekrefte at pro-

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

- sjektet er i samsvar med gjeldende rett og vilkårene for støtte til prosjektet.
4. Dersom kostnader skal refunderes i samsvar med artikkel 53 nr. 1 bokstav a) i forordning (EU) 2021/1060, skal forvaltningserklæringen som skal inngis av den internasjonale organisasjonen bekrefte at
 - a) fakturaer og dokumentasjon for at støttemottakeren har betalt dem, er blitt verifisert,
 - b) regnskapene eller regnskapsføringskodene støttemottakeren fører for transaksjoner som er knyttet til utgifter som er opplyst til forvaltningsmyndigheten, er blitt verifisert.
 5. Dersom kostnader skal refunderes i samsvar med artikkel 53 nr. 1 bokstav b), c) eller d) i forordning (EU) 2021/1060, skal forvaltningserklæringen som skal inngis av den internasjonale organisasjonen bekrefte at vilkårene for refusjon er innfridd.
 6. Dokumentene det vises til i finansreglementets artikkel 155 nr. 1 første ledd bokstav a) og c) skal inngis til forvaltningsmyndigheten sammen med hvert krav om betaling som støttemottakeren framsetter.
 7. Støttemottakeren skal levere regnskapene til forvaltningsmyndigheten innen 15. oktober hvert år. Regnskapene skal være ledsaget av en uttalelse fra et uavhengig revisjonsorgan som er utarbeidet i samsvar med internasjonalt anerkjente revisjonsstandarder. Denne uttalelsen skal fastslå om kontrollsystemene som finnes, fungerer som de skal og er kostnadseffektive, og om de underliggende transaksjonene er lovlige og rettmessige. Uttalelsen skal også angi om revisjonsarbeidet reiser tvil om påstandene som er framsatt i forvaltningserklæringene som er inngitt av den internasjonale organisasjonen, herunder opplysninger om mistanke om bedrageri. Uttalelsen skal gi sikkerhet om at utgiftene som er tatt med i kravene om betaling som den internasjonale organisasjonen framsetter overfor forvaltningsmyndigheten, er lovlige og rettmessige.
 8. Uten at det berører de eksisterende mulighetene for å utføre ytterligere revisjoner som omhandlet i finansreglementets artikkel 127, skal forvaltningsmyndigheten utarbeide forvaltningserklæringen omhandlet i artikkel 74 nr. 1 første ledd bokstav f) i forordning (EU) 2021/1060. Forvaltningsmyndigheten skal gjøre dette ved å støtte seg på dokumentene den internasjonale organisasjonen har inngitt i henhold til nr. 2–5 og nr. 7 i denne artikkelen i stedet for på forvaltningskontrollen omhandlet i artikkel 74 nr. 1 i den nevnte forordningen.
 9. Dokumentet som fastsetter vilkårene for støtte omhandlet i artikkel 73 nr. 3 i forordning (EU) 2021/1060 skal omfatte kravene som er fastsatt i nærværende artikkel.
 10. Nummer 2 skal ikke gjelde, og følgelig skal en forvaltningsmyndighet være forpliktet til å gjennomføre forvaltningskontroller dersom
 - a) forvaltningsmyndigheten konstaterer en særlig risiko for uregelmessigheter eller tegn på bedrageri når det gjelder et prosjekt som er iverksatt eller gjennomført av den internasjonale organisasjonen,
 - b) den internasjonale organisasjonen unnlater å levere dokumentene omhandlet i nr. 2–5 og nr. 7 til forvaltningsmyndigheten,
 - c) dokumentene omhandlet i nr. 2–5 og nr. 7 som den internasjonale organisasjonen har levert, er ufullstendige.
 11. Dersom et prosjekt der en internasjonale organisasjon er støttemottaker som definert i artikkel 2 nr. 9 i forordning (EU) 2021/1060 utgjør del av en stikkprøve som omhandlet i artikkel 79 i den nevnte forordningen, kan revisjonsmyndigheten utføre sitt arbeid på grunnlag av et delutvalg av transaksjoner som vedrører prosjektet. Dersom det blir funnet feil i delutvalget, kan revisjonsmyndigheten der det er relevant be den internasjonale organisasjonens revisor vurdere det fullstendige omfanget og det samlede antall feil i prosjektet.

AVSNITT 3

Støtte og gjennomføring under direkte eller indirekte forvaltning

Artikkel 19

Virkeområde

Kommisjonen skal gjennomføre støtte under dette avsnittet enten direkte i samsvar med artikkel 62 nr. 1 første ledd bokstav a) i finansreglementet eller indirekte i samsvar med bokstav c) i nevnte ledd.

Artikkel 20

Enheter som kan få støtte

1. Følgende enheter skal kunne få støtte fra Unionen:
 - a) Rettssubjekter opprettet i
 - i) en medlemsstat eller et oversjøisk territorium knyttet til den,

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

- ii) et tredjeland som er oppført i arbeidsprogrammet i henhold til vilkårene angitt i nr. 3.
 - b) Rettssubjekter som er opprettet i henhold til unionsretten, eller enhver internasjonal organisasjon som er relevant for ordningens formål.
2. Fysiske personer er ikke berettiget til finansiering fra Unionen.
 3. Enheter som omhandlet i nr. 1 bokstav a) ii) skal delta som del av et konsortium bestående av minst to uavhengige enheter, der minst én av dem er etablert i en medlemsstat.
Enheter som deltar som del av et konsortium som omhandlet i første ledd av dette nummeret skal sikre at tiltakene som de deltar i er i samsvar med prinsippene nedfelt i pakten, og bidrar til å oppnå formålene for ordningen.

Artikkel 21

Unionstiltak

1. På Kommisjonens initiativ kan ordningen brukes til å finansiere unionstiltak knyttet til formålene ved ordningen, i samsvar med vedlegg III.
2. Unionstiltak kan bidra med finansiering på alle måter som er angitt i finansreglementet, særlig tilskudd, priser og anskaffelse.
3. Tilskudd som gjennomføres under direkte forvaltning skal gis og forvaltes i samsvar med avdeling VIII i finansreglementet.
4. Medlemmene av evalueringskomiteen som vurderer forslagene som omhandlet i artikkel 150 i finansreglementet, kan være eksterne eksperter.
5. Bidrag til en gjensidig forsikringsordning kan dekke risikoen knyttet til inndrivelse av midler som skal betales av mottakerne, og skal anses som en tilstrekkelig garanti i henhold til finansreglementet. Artikkel 37 nr. 7 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/695⁵¹ skal gjelde.

Artikkel 22

Teknisk bistand på initiativ fra Kommisjonen

I samsvar med artikkel 35 i forordning (EU) 2021/1060 kan ordningen støtte teknisk bistand

som gjennomføres på initiativ av eller på vegne av Kommisjonen, med en finansieringssats på 100 %.

Artikkel 23

Revisjon

Revisjon av bruken av unionsfinansieringen utført av personer eller enheter, herunder andre personer eller enheter enn dem som har fått dette i oppdrag av Unionens institusjoner, organer, kontorer eller byråer, skal utgjøre grunnlaget for den overordnede forsikringen i henhold til artikkel 127 i finansreglementet.

Artikkel 24

Informasjon, kommunikasjon og offentlighet

1. Mottakere av unionsmidler skal anerkjenne opprinnelsen til disse midlene og sikre synligheten til unionsfinansieringen, særlig i forbindelse med at tiltakene og resultatene av dem markedsføres, ved å gi sammenhengende, effektiv, meningsfull og forholdsmessig målrettet informasjon til flere typer publikum, herunder medier og offentligheten. Synligheten av unionsfinansieringen skal sikres og slike opplysninger gis, bortsett fra i behørig begrunnede tilfeller der det ikke er mulig eller hensiktsmessig å vise slike opplysninger offentlig, eller dersom offentliggjøring av slike opplysninger er begrenset ved lov, særlig av hensyn til sikkerhet, offentlig orden, straffrettslig etterforskning eller vern av personopplysninger. For å sikre at finansieringen fra Unionen synliggjøres, skal mottakerne av slike midler vise til opphavet til midlene når de informerer offentlig om tiltakene, og vise Unionens logo.
2. For å nå en størst mulig målgruppe skal Kommisjonen gjennomføre informasjons- og kommunikasjonstiltak i forbindelse med programmet, tiltak iverksatt innenfor rammen av programmet og oppnådde resultater.
Finansielle midler som er tildelt ordningen, skal også bidra til å spre informasjon om Unionens politiske prioriteringer i den grad prioriteringene er knyttet til formålene for ordningen.
3. Kommisjonen skal offentliggjøre arbeidsprogrammene for den tematiske delen omhandlet i artikkel 8. For støtte som gis under direkte eller indirekte forvaltning skal Kommisjonen offentliggjøre opplysningene omhandlet i artikkel 38 nr. 2 i finansreglementet på et offentlig tilgjengelig nettsted, og ajourføre

⁵¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/695 av 28. april 2021 om opprettelse av Horisont Europa – rammeprogrammet for forskning og innovasjon, om fastsettelse av dets regler for deltakelse og formidling og om oppheving av forordning (EU) nr. 1290/2013 og forordning (EU) nr. 1291/2013 (EUT L 170 av 12.5.2021, s. 1).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

opplysningene regelmessig. Disse opplysningene skal publiseres i et åpent, maskinleselig format som gjør det mulig å sortere, søke i, velge ut og sammenligne data.

gjennomføringsrettsakt med umiddelbar virkning i samsvar med framgangsmåten omhandlet i artikkel 32 nr. 4. En slik rettsakt skal gjelde i høyst 18 måneder.

AVSNITT 4

Støtte og gjennomføring under delt, direkte eller indirekte forvaltning

Artikkel 25

Bistand i nødssituasjoner

1. Ordningen skal yte finansieringsbistand med sikte på å dekke akutte og særskilte behov i behørig begrunnede nødssituasjoner.
Som reaksjon på slike behørig begrunnede nødssituasjoner kan Kommisjonen yte nød-bistand innenfor rammene av disponible midler.
2. Bistand i nødssituasjoner kan ta form av tilskudd som gis direkte til desentraliserte byråer.
3. Bistand i nødssituasjoner kan tildeles medlemsstatenes programmer i tillegg til tildelingen i henhold til artikkel 10 nr. 1, forutsatt at den deretter øremerkes tilsvarende i medlemsstatenes programmer. Denne finansieringen skal ikke brukes til andre tiltak i medlemsstatens program, unntatt i behørig begrunnede tilfeller og som godkjent av Kommisjonen gjennom endring av medlemsstatens program. Forhåndsfinansiering av bistand i nødssituasjoner kan beløpe seg til opptil 95 % av Unionens bidrag, forutsatt at det er tilgjengelige midler.
4. Tilskudd som gjennomføres under direkte forvaltning skal gis og forvaltes i samsvar med avdeling VIII i finansreglementet.
5. Om det er nødvendig for gjennomføringen av et tiltak kan bistand i nødssituasjoner omfatte utgifter som påløp før datoen der søknaden ble innlevert eller anmodningen om bistand for dette tiltaket, forutsatt at utgiftene ikke påløp før 1. januar 2021.
6. Bistand i nødssituasjoner skal gis på en måte som er fullt ut i samsvar både med relevant unionsrett og med Unionens og medlemsstatenes internasjonale forpliktelser som følger av internasjonale ordninger de deltar i.
7. I behørig begrunnede tvingende hastetilfeller og for å sikre at midler til bistand i nødssituasjoner er tilgjengelige i tide, kan Kommisjonen separat vedta en finansieringsbeslutning som omhandlet i artikkel 110 i finansreglementet for bistand i nødssituasjoner gjennom en

Artikkel 26

Kumulativ og alternativ finansiering

1. Et tiltak som har mottatt et bidrag fra ordningen, kan også motta bidrag fra andre unionsprogrammer, herunder fond under delt forvaltning, forutsatt at bidragene ikke dekker de samme kostnadene. Reglene for det relevante unionsprogrammet skal gjelde for det tilhørende bidraget til tiltaket. Den kumulative finansieringen skal ikke overstige de samlede støtteberettigede kostnadene for tiltaket. Støtten fra de ulike unionsprogrammene kan beregnes på pro rata-grunnlag i samsvar med dokumentene som fastsetter vilkårene for støtte.
2. I samsvar med artikkel 73 nr. 4 i forordning (EU) 2021/1060 kan Det europeiske fond for regionutvikling eller Det europeiske sosialfond pluss gi støtte til tiltak som er tildelt et kvalitetsstempel («Seal of Excellence») som definert i artikkel 2 nr. 45 i den nevnte forordningen. For å kunne bli tildelt et «Seal of Excellence» skal tiltakene oppfylle følgende kumulative vilkår:
 - a) De er blitt vurdert i en utlysning innenfor rammen av ordningen.
 - b) De oppfyller minstekravene til kvalitet i den nevnte utlysningen.
 - c) De kan ikke finansieres gjennom den nevnte utlysningen på grunn av budsjettbegrensninger.

AVSNITT 5

Overvåking, rapportering og evaluering

Underavsnitt 1

Felles bestemmelser

Artikkel 27

Overvåking og rapportering

1. I samsvar med rapporteringskravene i henhold til artikkel 41 nr. 3 første ledd bokstav h) iii) i finansreglementet skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet opplysninger om de sentrale prestasjonsindikatorene angitt i vedlegg V til denne forordningen.
2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 31 for

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

- å endre vedlegg V for å gjøre de nødvendige justeringer av de sentrale prestasjonsindikatorer angitt i det nevnte vedlegget.
3. Vedlegg VIII inneholder indikatorer for å rapportere om ordningens framdrift med hensyn til å oppfylle de spesifikke målene angitt i artikkel 3 nr. 2. Når det gjelder ytelsesindikatorer skal utgangsverdien settes til null. Delmålene for 2024 og målene for 2029 skal være kumulative.
 4. Kommisjonen skal også rapportere om bruken av den tematiske delen omhandlet i artikkel 8 til å støtte tiltak i eller i forhold til tredjeland, og hvilken andel av den tematiske delen som brukes til å støtte slike tiltak.
 5. Systemet for resultatrapportering skal sikre at data til å overvåke gjennomføringen og resultatene av programmet samles inn på en effektiv måte og til rett tid. For dette formålet skal mottakere av EU-midler og eventuelt medlemsstater pålegges rimelige rapporteringskrav.
 6. For å sikre en effektiv vurdering av ordningens framdrift med hensyn til å nå dens mål, er Kommisjonen gitt myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 31 for å endre vedlegg VIII for å revidere og utfylle indikatorene der det er nødvendig og å utfylle denne forordningen med bestemmelser om fastsettelse av en ramme for overvåking og evaluering, herunder om opplysninger som skal gis av medlemsstatene. Enhver endring av vedlegg VIII skal bare gjelde for prosjekter som utvelges etter at den aktuelle endringen trer i kraft.
- c) Den fortsatte relevansen til og hensiktsmessigheten ved gjennomføringstiltakene oppført i vedlegg II.
 - d) Koordinering, sammenheng og komplementaritet mellom tiltakene som støttes under ordningen og støtte som gis gjennom øvrige unionsmidler.
 - e) Merverdien for Unionen av tiltakene som gjennomføres under ordningen.
- Denne midtveiseevalueringen skal ta hensyn til resultatene av den retrospektive evalueringen av virkningene av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Fondet for indre sikkerhet for perioden 2014–2020.
2. I tillegg til hva som er fastsatt i artikkel 45 nr. 2 i forordning (EU) 2021/1060 skal den retrospektive evalueringen omfatte elementene som er angitt i nærværende artikkel nr. 1. Dessuten skal virkningen av ordningen evalueres.
 3. Midtveiseevalueringen og den retrospektive evalueringen skal gjennomføres i god tid for å kunne bidra til beslutningsprosessen, herunder der det er aktuelt til revisjon av denne forordningen.
 4. Kommisjonen skal sikre at opplysningene i midtveiseevalueringen og den retrospektive evalueringen gjøres offentlig tilgjengelig, bortsett fra i behørig begrunnede tilfeller der offentliggjøring av slike opplysninger er begrenset ved lov, særlig av hensyn til de ytre grensenes virkemåte eller sikkerhet som del av den europeiske helhetlige grenseforvaltningen, sikkerhet, offentlig orden, strafferettslig etterforskning eller vern av personopplysninger.
 5. I midtveiseevalueringen og den retrospektive evalueringen skal Kommisjonen legge særlig vekt på evaluering av tiltak som gjennomføres med, i eller i forhold til tredjeland i samsvar med artikkel 5 og artikkel 13 nr. 12 og 13.

Artikkel 28

Evaluering

1. Innen 31. desember 2024 skal Kommisjonen gjennomføre en midtveiseevaluering av denne forordningen. I tillegg til hva som er fastsatt i artikkel 45 nr. 1 i forordning (EU) 2021/1060 skal midtveiseevalueringen vurdere følgende:
 - a) Hvor effektiv ordningen er, herunder framskrittene som er gjort for å nå målene, idet det tas hensyn til alle relevante opplysninger som allerede er tilgjengelige, særlig de årlige prestasjonsrapportene omhandlet i artikkel 29 og ytelses- og resultatindikatorer fastsatt i vedlegg VIII.
 - b) Hvor effektiv bruken av ressurser i ordningen er, og effektiviteten til forvaltnings- og kontrolltiltakene som er iverksatt for å gjennomføre den.

Underavsnitt 2

Regler for delt forvaltning

Artikkel 29

Årlige prestasjonsrapporter

1. Senest 15. februar 2023 og senest 15. februar hvert påfølgende år til og med 2031 skal medlemsstatene levere til Kommisjonen en årlig prestasjonsrapport som omhandlet i artikkel 41 nr. 7 i forordning (EU) 2021/1060.

Rapporteringsperioden skal dekke det siste regnskapsåret, som definert i artikkel 2 nr. 29 i

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

- forordning (EU) 2021/1060, før året der rapporten leveres inn. Rapporten som framlegges senest 15. februar 2023 skal omfatte perioden fra 1. januar 2021.
2. De årlige prestasjonsrapportene skal særlig omfatte opplysninger om
 - a) framdriften i gjennomføringen av medlemsstatens program og oppnåelsen av delmålene og målene som er fastsatt der, idet det tas hensyn til de nyeste opplysninger som kreves i henhold til artikkel 42 i forordning (EU) 2021/1060,
 - b) eventuelle problemer som påvirker gjennomføringen av programmet og hvilke tiltak som treffes for å løse dem, herunder opplysninger om grunngitte uttalelser avgitt av Kommisjonen i forbindelse med traktatbruddsbehandling i samsvar med artikkel 258 i TEUV knyttet til gjennomføringen av ordningen,
 - c) komplementariteten mellom tiltakene som støttes under ordningen og støtte som gis gjennom øvrige unionsmidler, særlig tiltak som treffes i eller i forhold til tredjeland,
 - d) medlemsstatens bidrag til gjennomføringen av de relevante unionsrettsaktene og handlingsplanene,
 - e) gjennomføringen av kommunikasjons- og synlighetstiltak,
 - f) oppfyllelsen av de gjeldende grunnforutsetningene og anvendelsen av dem gjennom hele programperioden, særlig overholdelse av grunnleggende rettigheter,
 - g) utgiftsnivået i samsvar med artikkel 85 nr. 2 og nr. 3 i forordning (EU) 2018/1240 som er tatt med i regnskapene i samsvar med artikkel 98 i forordning (EU) 2021/1060,
 - h) gjennomføringen av prosjekter i eller i forhold til et tredjeland.

De årlige prestasjonsrapportene skal omfatte et sammendrag som dekker alle punktene beskrevet i denne artikkelens første ledd. Kommisjonen skal påse at sammendragene som leveres av medlemsstatene blir oversatt til alle Unionens offisielle språk og gjort offentlig tilgjengelige.
 3. Kommisjonen kan komme med merknader til de årlige prestasjonsrapportene innen to måneder etter å ha mottatt dem. Dersom Kommisjonen ikke har kommet med merknader innen denne fristen, skal rapporten anses for å være godkjent.
 4. På sine nettsider skal Kommisjonen oppgi lenker til nettsidene omhandlet i artikkel 49 nr. 1 i forordning (EU) 2021/1060.

5. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne artikkel skal Kommisjonen vedta en gjennomføringsrettsakt som fastsetter malen for den årlige prestasjonsrapporten. Nevnte gjennomføringsrettsakt skal vedtas etter rådgivningsprosedyren omhandlet i artikkel 32 nr. 2.

Artikkel 30

Overvåking og rapportering under delt forvaltning

1. Overvåking og rapportering i henhold til avdeling IV i forordning (EU) 2021/1060 skal, alt etter hva som er relevant, bruke kodene for de forskjellige typene intervensjon beskrevet i vedlegg VI til denne forordningen. For å kunne håndtere uforutsette eller nye omstendigheter og sikre at støtten gis på en effektiv måte, gis Kommisjonen myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 31 for å endre vedlegg VI.
2. Indikatorene som er fastsatt i vedlegg VIII til denne forordningen, skal anvendes i samsvar med artikkel 16 nr. 1, artikkel 22 og artikkel 42 i forordning (EU) 2021/1060.

KAPITTEL III

OVERGANGS- OG SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 31

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen på vilkårene fastsatt i denne artikkelen.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 5 nr. 1 andre ledd, artikkel 13 nr. 17, artikkel 16 nr. 5, artikkel 27 nr. 2 og nr. 6 og artikkel 30 nr. 1 gis Kommisjonen til og med 31. desember 2027.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 5 nr. 1 andre ledd, artikkel 13 nr. 17, artikkel 16 nr. 5, artikkel 27 nr. 2 og nr. 6 og artikkel 30 nr. 1 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådføre seg med eksperter utpekt av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.
 5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
 6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 5 nr. 1 andre ledd, artikkel 13 nr. 17, artikkel 16 nr. 5, artikkel 27 nr. 2 og nr. 6 og artikkel 30 nr. 1 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen begge har underrettet Kommisjonen om at de ikke kommer til å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.
2. Ordningens finansielle ramme kan også omfatte utgifter til teknisk og administrativ bistand som er nødvendig for å sikre overgangen mellom ordningen og de tiltakene som er vedtatt i henhold til forordning (EU) nr. 515/2014.
 3. I samsvar med artikkel 193 nr. 2 andre ledd bokstav a) i finansreglementet, og tatt i betraktning den forsinkede ikrafttreddelsen av denne forordningen og for å sikre kontinuiteten, kan kostnader for tiltak som støttes under denne forordningen under direkte forvaltning og som allerede er påbegynt, i et begrenset tidsrom anses som støtteberettigede fra 1. januar 2021 selv om kostnadene påløp før søknaden om tilskudd eller anmodningen om bistand ble inngitt.
 4. I samsvar med forordning (EU) nr. 514/2014 kan medlemsstatene etter 1. januar 2021 fortsette å støtte et prosjekt som ble utvalgt og påbegynt i henhold til forordning (EU) nr. 515/2014, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Prosjektet har to faser som er identifiserbare fra et finansielt synspunkt, med separate revisjonsspor.
 - b) Den samlede kostnaden for prosjektet overstiger 2 500 000 euro.
 - c) Utbetalinger som foretas av den ansvarlige myndigheten til støttemottakere for prosjektets første fase skal inngå i betalingsanmodninger til Kommisjonen i henhold til forordning (EU) nr. 514/2014, og utgifter til andre del av prosjektet skal inngå i betalingsanmodninger i henhold til forordning (EU) 2021/1060.
 - d) Andre del av prosjektet er i samsvar med gjeldende rett og berettiget til støtte fra ordningen etter denne forordningen og forordning (EU) 2021/1060.
 - e) Medlemsstaten forplikter seg til å slutføre prosjektet, gjøre det operativt og rapportere om det i den årlige prestasjonsrapporten som leveres senest 15. februar 2024.

Artikkel 32

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av en komité («komiteen for fondene for innenrikssaker»). Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
Dersom komiteen ikke avgir uttalelse, skal Kommisjonen ikke vedta utkastet til gjennomføringsrettsakt, og artikkel 5 nr. 4 tredje ledd i forordning (EU) nr. 182/2011 får anvendelse.
4. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med artikkel 5 i samme forordning anvendelse.

Artikkel 33

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordningen berører ikke videreføringen eller endringen av tiltakene som er iverksatt i henhold til forordning (EU) nr. 515/2014, som fortsatt skal gjelde for disse tiltakene inntil de er avsluttet.

Bestemmelsene i denne forordningen og forordning (EU) 2021/1060 skal gjelde for andre del av prosjektet som omhandlet i dette nummer første ledd.

Dette nummer skal bare gjelde for prosjekter som er blitt utvalgt under delt forvaltning i samsvar med forordning (EU) nr. 514/2014.

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

Artikkel 34

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordningen trer i kraft den dagen den kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2021.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i medlemsstatene i samsvar med traktatene.

Utferdiget i Strasbourg 7. juli 2021.

For Europaparlamentet
D. M. Sassoli
President

For Rådet
A. Logar
Formann

VEDLEGG I

Kriterier for tildeling av midler til medlemsstatenes programmer

1. Budsjettmidlene som er tilgjengelige i henhold til artikkel 10 skal fordeles mellom medlemsstatene som følger:
 - a) Hver medlemsstat skal først motta et fast beløp på 8 000 000 euro i løpende priser fra ordningen ved innledningen av programperioden, med unntak av Kypros, Malta og Hellas som hver skal motta et fast beløp på 28 000 000 euro i løpende priser.
 - b) Ved innledningen av programperioden skal et beløp på 200 568 000 euro tildeles Litauen for den særlige transittordningen omhandlet i artikkel 17.
 - c) De gjenværende budsjettmidlene omhandlet i artikkel 10 skal fordeles etter følgende kriterier:
 - i) 30 % til ytre landegrenser.
 - ii) 35 % til ytre sjøgrenser.
 - iii) 20 % til lufthavner.
 - iv) 15 % til konsulater.
2. Budsjettmidlene som er tilgjengelige til ytre lande- og sjøgrenser i henhold til nr. 1 bokstav c) i) og ii) skal fordeles mellom medlemsstatene som følger:
 - a) 70 % for den vektete lengden av deres ytre landegrenser og ytre sjøgrenser.
 - b) 30 % for arbeidsbyrden ved deres ytre landegrenser og ytre sjøgrenser, som fastsatt i samsvar med nr. 6 bokstav a).

Den vektete lengden omhandlet i dette nummers første ledd bokstav a) skal fastsettes ved bruk av vektingsfaktorene omhandlet i nr. 10 for hver spesifikk ytre grensestrekning.

3. Budsjettmidlene som er tilgjengelige for lufthavner i samsvar med nr. 1 bokstav c) iii) skal fordeles mellom medlemsstatene i samsvar med arbeidsbyrden ved deres lufthavner som fastsatt i henhold til nr. 6 bokstav b).
4. Budsjettmidlene som er tilgjengelige til konsulater i henhold til nr. 1 bokstav c) iv) skal fordeles mellom medlemsstatene som følger:
 - a) 50 % for antallet konsulater, med unntak av honorære konsulater, medlemsstatene har i landene oppført i vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1806⁵².
 - b) 50 % for arbeidsbyrden knyttet til forvaltning av visumpolitikken ved medlemsstatenes konsulater i landene oppført i vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1806, som fastsatt i samsvar med nr. 6 bokstav c) i dette vedlegget.
5. Ved fordelingen av midler i samsvar med nr. 1 bokstav c) ii) i dette vedlegget menes med «ytre sjøgrenser» yttergrensene av medlemsstatenes sjøterritorium som definert i samsvar med artikkel 4–16 i De forente nasjoners havrettskonvensjon. Imidlertid skal definisjonen av «ytre sjøgrenser» ta hensyn til tilfeller der det regelmessig er utført operasjoner over store avstander utenfor yttergrensene av medlemsstatenes sjøterritorium i områder med høyt trusselnivå for å hindre ulovlig innvandring eller ulovlig innreise. I den forbindelse skal definisjonen av «ytre sjøgrenser» fastsettes ved å ta hensyn til operasjonelle data over de to siste årene som framlagt av de berørte medlemsstatene og som vurdert av Det europeiske grense- og kystvaktbyrået med henblikk på rapporten omhandlet i dette vedleggets nr. 9. Denne definisjonen skal utelukkende benyttes for denne forordningens formål.
6. Med henblikk på den innledende tildelingen av midler skal vurderingen av arbeidsbyrden være basert på de nyeste gjennomsnittstallene for årene 2017, 2018 og 2019. Med henblikk på midtveisevalueringen skal vurderingen av arbeidsbyrden være basert på de nyeste gjennomsnittstallene for årene 2021, 2022 og 2023. Vurderingen av arbeidsbyrden skal være basert på følgende faktorer:

⁵² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1806 av 14. november 2018 om utarbeiding av listen over tredjeland hvis borgere må ha visum når de krysser de ytre grensene, og av listen over tredjeland hvis borgere er unntatt fra dette kravet (EUT L 303 av 28.11.2018, s. 39).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

- a) Ved ytre landegrenser og ytre sjøgrenser:
 - i) 70 % for antallet kryssinger av de ytre grensene på grenseovergangsstedene.
 - ii) 30 % for antallet tredjelandsborgere som nektes innreise på grenseovergangsstedene.
 - b) Ved lufthavner:
 - i) 70 % for antallet kryssinger av de ytre grensene på grenseovergangsstedene.
 - ii) 30 % for antallet tredjelandsborgere som nektes innreise på grenseovergangsstedene.
 - c) Ved konsulater:
 - i) Antallet visumsøknader for kortvarige opphold eller lufthavntransitt.
7. Referansetallene for antallet konsulater som omhandlet i nr. 4 bokstav a) skal beregnes på grunnlag av opplysninger som er meddelt Kommisjonen i samsvar med artikkel 40 nr. 4 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009⁵³.
- I tilfeller der medlemsstatene ikke har levert de aktuelle statistikkene, skal de nyeste tilgjengelige dataene for de berørte medlemsstatene brukes. Dersom det ikke finnes noen tilgjengelige data for en medlemsstat, skal referansetallet settes til null.
8. Referansetallene for arbeidsbyrde som omhandles i
- a) nr. 6 bokstav a) i) og b) i) skal være de nyeste statistikkene framlagt av medlemsstatene i samsvar med unionsretten,
 - b) nr. 6 bokstav a) ii) og b) ii) skal være de nyeste statistikkene framlagt av Kommisjonen (Eurostat) på grunnlag av data medlemsstatene har framlagt i samsvar med unionsretten,
 - c) nr. 6 bokstav c) skal være den nyeste visumstatistikken som omhandlet i artikkel 46 i forordning (EF) nr. 810/2009.

I tilfeller der medlemsstatene ikke har levert de aktuelle statistikkene, skal de nyeste tilgjengelige dataene for de berørte medlemsstatene brukes. Dersom det ikke finnes noen tilgjengelige data for en medlemsstat, skal referansetallet settes til null.

9. Det europeiske grense- og kystvaktbyrået skal framlegge for Kommisjonen en rapport om ressursene omhandlet i nr. 1 bokstav c), fordelt på ytre landegrenser, ytre sjøgrenser og lufthavner. Deler av denne rapporten kan gra-

- deres der dette er aktuelt i samsvar med artikkel 92 i forordning (EU) 2019/1896. Etter samråd med Kommisjonen skal Det europeiske grense- og kystvaktbyrået gjøre en ugradert utgave av rapporten offentlig tilgjengelig.
10. Med henblikk på den innledende tildelingen skal rapporten omhandlet i dette vedleggets nr. 9 identifisere det gjennomsnittlige påvirkningsnivået for hver grensestrekning på grunnlag av de nyeste gjennomsnittstallene for årene 2017, 2018 og 2019. Med henblikk på midtveisevalueringen skal rapporten omhandlet i dette vedleggets nr. 9 identifisere det gjennomsnittlige påvirkningsnivået for hver grensestrekning på grunnlag av de nyeste gjennomsnittstallene for årene 2021, 2022 og 2023. Den skal fastslå følgende spesifikke vektingsfaktorer for hver grensestrekning ved hjelp av påvirkningsnivåene fastsatt i samsvar med artikkel 34 nr. 1 og 2 i forordning (EU) 2019/1896:
- a) Faktor 1 for lavt påvirkningsnivå.
 - b) Faktor 3 for middels påvirkningsnivå.
 - c) Faktor 5 for høyt og kritisk påvirkningsnivå.

VEDLEGG II

Gjennomføringstiltak

1. Ordningen skal bidra til det spesifikke målet angitt i artikkel 3 nr. 2 bokstav a) ved å fokusere på følgende gjennomføringstiltak:
 - a) Forbedre grensekontrollen i henhold til artikkel 3 nr. 1 bokstav a) i forordning (EU) nr. 2019/1896 ved å
 - i) styrke kapasiteten til å gjennomføre kontroll og overvåking på de ytre grensene, herunder tiltak for å lette lovlig kryssing av grensene og, der det er aktuelt, tiltak knyttet til
 - å forebygge og oppdage grensekryssende kriminalitet ved de ytre grensene, særlig smugling av migranter, menneskehandel og terrorisme,
 - håndtering av kontinuerlig høye nivåer av migrasjon ved de ytre grensene, herunder gjennom tekniske og operasjonelle forsterkninger og via mekanismer og prosedyrer for å identifisere sårbare personer og mindreårige som reiser alene og for å identifisere personer som trenger eller ønsker å søke om internasjonal beskyttelse, informa-

⁵³ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009 av 13. juli 2009 om innføring av fellesskapsregler for visum (visumforordningen) (EUT L 243 av 15.9.2009, s. 1).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

- sjon til slike personer og henvisning av slike personer,
- ii) gjennomføre tekniske og operative tiltak innenfor Schengen-området som er knyttet til grensekontroll, samtidig som den frie bevegelsen for personer innenfor området beskyttes,
 - iii) utføre analyser av risikoen for trusler mot den indre sikkerheten og trusler som kan påvirke sikkerheten av de ytre grensene.
- b) Utvikle Den europeiske grense- og kystvakten ved å gi støtte til nasjonale myndigheter med ansvar for grenseforvaltningen slik at de kan iverksette tiltak for å støtte kapasitetsutvikling og felles kapasitetsoppbygging, felles innkjøp, innføring av felles standarder og eventuelle andre tiltak for å smidiggjøre samarbeidet og samordningen mellom medlemsstatene og Det europeiske grense- og kystvaktbyrået.
 - c) Styrke samarbeidet på nasjonalt nivå mellom nasjonale myndigheter med ansvar for grensekontroll eller for oppgaver som gjennomføres på grensene, og styrke samarbeidet på unionsplan mellom medlemsstatene, eller mellom medlemsstatene på den ene siden og Unionens øvrige organer, kontorer og byråer eller med tredjeland på den andre siden.
 - d) Sikre ensartet anvendelse av unionsretten når det gjelder de ytre grensene, deriblant ved gjennomføring av anbefalinger fra kvalitetskontrollmekanismer slik som Schengen-evalueringsmekanismen i samsvar med forordning (EU) nr. 1053/2013, sårbarhetsvurderinger i samsvar med forordning (EU) 2019/1896 og nasjonale kvalitetskontrollordninger.
 - e) Etablere, drive og vedlikeholde store IT-systemer i samsvar med unionsretten på området grenseforvaltning, særlig SIS, ETIAS, EES og Eurodac til grenseforvaltningsformål, herunder interoperabilitet mellom disse store IT-systemene og deres kommunikasjonsinfrastruktur, og tiltak for å øke datakvaliteten og levering av opplysninger.
 - f) Øke kapasiteten til å yte bistand til personer i havsnød og støtte lete- og redningsoperasjoner i situasjoner som kan oppstå under en grenseovervåkingsoperasjon til sjøs.
 - g) Støtte lete- og redningsoperasjoner i forbindelse med grenseovervåking til sjøs.
2. Ordningen skal bidra til det spesifikke målet angitt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b) ved å fokusere på følgende gjennomføringstiltak:
 - a) Leverer effektive og brukervennlige tjenester til visumsøkere samtidig som sikkerheten og integriteten i visumprosedyrene opprettholdes, og med full respekt for søkerens og visuminnehavernes menneskeverd og integritet i samsvar med artikkel 7 nr. 2 i forordning (EF) nr. 767/2008.
 - b) Støtte medlemsstatene ved utstedelsen av visum, herunder visum med begrenset territoriell gyldighet, som omhandlet i artikkel 25 i forordning (EF) nr. 810/2009 som utstedes av humanitære grunner, hensynet til nasjonale interesser eller på grunn av internasjonale forpliktelser.
 - c) Sikre ensartet anvendelse av unionsretten når det gjelder visum, herunder videreutvikling og modernisering av den felles politikken for visum.
 - d) Utvikle forskjellige former for samarbeid mellom medlemsstatene for behandling av visumsøknader.
 - e) Etablere, drive og vedlikeholde store IT-systemer i samsvar med unionsretten på området felles politikk for visum, særlig VIS, herunder interoperabilitet mellom disse store IT-systemene og deres kommunikasjonsinfrastruktur, og tiltak for å øke datakvaliteten og levering av opplysninger.

VEDLEGG III

Støttens omfang

1. Innenfor det spesifikke målet angitt i artikkel 3 nr. 2 bokstav a) skal ordningen særlig støtte følgende:
 - a) Infrastruktur, bygninger, systemer og tjenester som kreves ved grenseovergangssteder og for overvåking mellom grenseovergangssteder.
 - b) Driftsutstyr, herunder transportmidler og IKT-systemer, som kreves for effektiv og sikker grensekontroll ved grenseovergangssteder og til grenseovervåking, i henhold til standarder utviklet av Det europeiske grense- og kystvaktbyrået der slike standarder finnes.
 - c) Opplæring innenfor, eller bidrag til utviklingen av, europeisk helhetlig grenseforvaltning, der det tas hensyn til operative behov og risikoanalyser, herunder utfordringer identifisert i anbefalingene omhand-

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

- let i artikkel 13 nr. 7 og full overholdelse av grunnleggende rettigheter.
- d) Felles utstasjonering av kontaktpersoner for innvandrings saker til tredjeland i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1240⁵⁴ og utplassering av grensevakter og andre relevante eksperter til medlemsstatene eller fra en medlemsstat til et tredjeland, styrket samarbeid og driftsmessig kapasitet innenfor nettverkene av eksperter eller kontaktpersoner, og utveksling av beste praksis og styrking av kapasiteten i europeiske nettverk for å vurdere, fremme, støtte og utvikle Unionens politikk.
 - e) Utveksling av beste praksis og ekspertise, studier, pilotprosjekter og andre relevante tiltak med formål å gjennomføre eller utvikle den europeiske helhetlige grenseforvaltningen, herunder tiltak som har som mål å utvikle Den europeiske grense- og kystvakten, slik som felles kapasitetsoppbygging, felles innkjøp, innføring av felles standarder og eventuelle andre tiltak for å smidiggjøre samarbeidet og samordningen mellom Det europeiske grense- og kystvaktbyrået og medlemsstatene, og tiltak knyttet til henvisning av sårbare personer som trenger hjelp og personer som trenger, eller ønsker å søke om, internasjonal beskyttelse.
 - f) Tiltak for å utvikle nyskapende metoder eller ta i bruk ny teknologi som har mulighet til å kunne overføres til andre medlemsstater, særlig bruk av resultatene fra forskningsprosjekter som gjelder sikkerhet, dersom Det europeiske grense- og kystvaktbyrået, i samsvar med artikkel 66 i forordning (EU) 2019/1896, har fastslått at dette vil bidra til å utvikle den operative kapasiteten til Den europeiske grense- og kystvakten.
 - g) Forberedende, overvåkingsmessige, administrative og tekniske aktiviteter som er nødvendige for å gjennomføre politikken for de ytre grensene, herunder å styrke forvaltningen av Schengen-området ved å utvikle og gjennomføre evalueringsmekanismen opprettet ved forordning (EU) nr. 1053/2013 for å kontrollere anvendelsen av Schengen-regelverket og forordning (EU) 2016/399, herunder utgifter til tjenestereiser for eksperter fra Kommisjonen og medlemsstatene som deltar i besøk på stedet og tiltak for å gjennomføre anbefalinger fra sårbarhetsvurderinger utført av Det europeiske grense- og kystvaktbyrået i samsvar med forordning (EU) 2019/1896.
 - h) Tiltak for å forbedre kvaliteten på data som lagres i IKT-systemer og for å forbedre utøvelsen av den registrertes rett til informasjon, innsyn i sine personopplysninger og få rettet eller slettet disse, og begrenning av behandlingen av disse.
 - i) Identifisering, registrering av fingeravtrykk, registrering, sikkerhetskontroll og debriefing av, opplysninger til, helse- og sårbarhetsundersøkelse av og, der det er nødvendig, medisinsk bistand til og henvisning av tredjelandsborgere til de riktige prosedyrer ved de ytre grensene.
 - j) Tiltak som har til mål å øke bevisstheten om politikken for de ytre grensene blant aktørene og allmennheten, herunder informasjon om Unionens politiske prioriteringer.
 - k) Utvikling av statistiske verktøy, metoder og indikatorer som respekterer prinsippet om ikke-diskriminering.
 - l) Driftsstøtte til gjennomføringen av den europeiske helhetlige grenseforvaltningen.
2. Innenfor det spesifikke målet angitt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b) skal ordningen særlig støtte følgende:
 - a) Infrastruktur og bygninger som er nødvendige for behandlingen av visumsøknader og det konsulære samarbeidet, herunder sikkerhetstiltak, og andre tiltak som har til formål å forbedre kvaliteten på tjenestene til visumsøkere.
 - b) Driftsutstyr og IKT-systemer som er nødvendig for behandlingen av visumsøknader og det konsulære samarbeidet.
 - c) Opplæring til personalet på konsulatene og annet personale som bidrar til den felles visumpolitikken og det konsulære samarbeidet.
 - d) Utveksling av beste praksis og utveksling av eksperter, herunder utsending av nasjonale eksperter, og styrking av kapasiteten i europeiske nettverk for å vurdere, fremme, støtte og utvikle Unionens politikk og mål.
 - e) Studier, pilotprosjekter og andre relevante tiltak, så som tiltak som har som mål å

⁵⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1240 av 20. juni 2019 om opprettelse av et europeisk nettverk av kontaktpersoner for innvandrings saker (EUT L 198 av 25.7.2019, s. 88).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

- styrke kunnskapen gjennom analyser, overvåking og evaluering.
- f) Tiltak for å utvikle nyskapende metoder eller ta i bruk ny teknologi som har mulighet til å kunne overføres til andre medlemsstater, særlig prosjekter som har som mål å teste og validere resultatet av forskningsprosjekter som er finansiert av Unionen.
 - g) Forberedende, overvåkingsmessige, administrative og tekniske aktiviteter, herunder styrke forvaltningen av Schengen-området ved å utvikle og gjennomføre evalueringsmekanismen opprettet ved forordning (EU) nr. 1053/2013 for å kontrollere anvendelsen av Schengen-regelverket, herunder utgifter til tjenestereiser for eksperter fra Kommisjonen og medlemsstatene som deltar i besøk på stedet.
 - h) Tiltak som har til mål å øke bevisstheten om visumpolitikken blant aktørene og allmennheten, herunder informasjon om Unionens politiske prioriteringer.
 - i) Utvikling av statistiske verktøy, metoder og indikatorer som respekterer prinsippet om ikke-diskriminering.
 - j) Driftsstøtte til gjennomføringen av den felles visumpolitikken.
 - k) Å støtte medlemsstatene ved utstedelsen av visum, herunder visum med begrenset territoriell gyldighet, som omhandlet i artikkel 25 i forordning (EF) nr. 810/2009 som utstedes av humanitære grunner, hensynet til nasjonale interesser eller på grunn av internasjonale forpliktelser.
3. Innenfor det politiske målet beskrevet i artikkel 3 nr. 1 skal ordningen særlig støtte følgende:
- a) Infrastruktur og bygninger som er nødvendig for å huse store IT-systemer og tilknyttet kommunikasjonsinfrastruktur.
 - b) Utstyr og kommunikasjonssystemer som er nødvendig for å sikre at store IT-systemer fungerer som de skal.
 - c) Opplærings- og kommunikasjonsaktiviteter knyttet til store IT-systemer.
 - d) Utvikling og oppgradering av store IT-systemer.
 - e) Studier, konseptvalideringer, pilotprosjekter og andre relevante tiltak knyttet til gjennomføringen av store IT-systemer, herunder deres interoperabilitet.
 - f) Tiltak for å utvikle nyskapende metoder eller ta i bruk ny teknologi som har mulighet til å kunne overføres til andre medlemsstater, særlig prosjekter som har som mål å teste og validere resultatet av forskningsprosjekter som er finansiert av Unionen.
 - g) Utvikling av statistiske verktøy, metoder og indikatorer for store IT-systemer på området visumpolitikk og grenser, som respekterer prinsippet om ikke-diskriminering.
 - h) Tiltak for å forbedre kvaliteten på data som lagres i IKT-systemer og forbedre utøvelsen av den registrertes rett til informasjon, innsyn i sine personopplysninger og få rettet eller slettet disse, og begrensning av behandlingen av disse.
 - i) Driftsstøtte til gjennomføring av store IT-systemer.

VEDLEGG IV

Tiltak som er berettiget til høyere samfinansieringssatser i samsvar med artikkel 12 nr. 3 og artikkel 13 nr. 17

- 1) Innkjøp av driftsutstyr, gjennom felles innkjøpsordninger med Det europeiske grense- og kystvaktbyrået, som skal stilles til rådighet for Det europeiske grense- og kystvaktbyråets operasjonelle aktiviteter i samsvar med artikkel 64 nr. 14 i forordning (EU) 2019/1896.
- 2) Tiltak til støtte for samarbeid mellom organene i en medlemsstat og et naboland som Unionen har en felles land- eller sjøgrense med.
- 3) Utviklingen av Det europeiske grense- og kystvaktbyrået ved å gi støtte til nasjonale myndigheter med ansvar for grenseforvaltningen slik at de kan iverksette tiltak for å støtte felles kapasitetsoppbygging, felles innkjøp, innføring av felles standarder og eventuelle andre tiltak for å smidiggjøre samarbeidet og samordningen mellom medlemsstatene og Det europeiske grense- og kystvaktbyrået, som beskrevet i vedlegg II nr. 1 bokstav b).
- 4) Felles utstasjonering av kontaktpersoner for innvandringsaker som omhandlet i vedlegg III.
- 5) Tiltak innenfor rammene av grensekontroll for bedre å kunne identifisere og gi øyeblikkelig støtte til ofre for menneskehandel, samt utvikling av og støtte til egnede ordninger for henvisning av disse målgruppene, og tiltak innenfor rammene av grensekontroll for å styrke samarbeidet over landegrensene for å avsløre menneskehandlere.
- 6) Utvikling av integrerte systemer for å beskytte barn ved de ytre grensene, herunder gjennom tilstrekkelig opplæring av personale og utveksling av beste praksis mellom medlemsstatene

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

- og med Det europeiske grense- og kystvaktbyrået.
- 7) Tiltak for å innføre, overføre, utprøve og validere nye metoder eller ny teknologi, herunder pilotprosjekter og oppfølgende tiltak til forskningsprosjekter med unionsfinansiering som omhandlet i vedlegg III, og tiltak for å forbedre kvaliteten på data som lagres i IKT-systemer og forbedre utøvelsen av den registrertes rett til informasjon, innsyn i sine personopplysninger og få rettet eller slettet disse, og begrensning av behandlingen av disse, innenfor rammene av tiltak som er omfattet av ordningen.
 - 8) Tiltak for å identifisere sårbare personer og henvise dem til beskyttelsestjenester, og øyeblikkelig bistand til slike personer.
 - 9) Tiltak for å sette opp og drive hotspot-områder i medlemsstater som står overfor eksisterende eller potensielt ekstraordinært og uforholdsmessig migrasjonspress.
 - 10) Videreutvikling av forskjellige former for samarbeid mellom medlemsstatene ved behandling av visumsøknader, i samsvar med vedlegg II nr. 2 bokstav d).
 - 11) Øke medlemsstatenes konsulære tilstedeværelse eller representasjon i tredjeland hvis borgere må ha visum når de krysser de ytre grensene i betydningen av forordning (EU) 2018/1806, særlig i tredjeland der ingen av medlemsstatene for tiden er representert.
 - 12) Tiltak for å forbedre interoperabiliteten mellom IKT-systemene.
2. Antall enheter som er stilt til rådighet for Det europeiske grense- og kystvaktbyrået.
 3. Antall innledede/forbedrede former for samarbeid mellom nasjonale myndigheter og Eurosurv nasjonale samordningssentre.
 4. Antall grensekryssinger gjennom automatiserte grensekontrollsystemer og elektroniske passkontroller.
 5. Antall anbefalinger fra Schengen-evalueringer og fra sårbarhetsvurderinger i forbindelse med grenseforvaltning som er etterkommet.
 6. Antall deltakere som tre måneder etter en opplæringsaktivitet rapporterer at de bruker ferlighetene og kompetansen de har tilegnet seg gjennom denne opplæringsaktiviteten.
 7. Antall personer som har søkt om internasjonal beskyttelse ved grenseovergangssteder.
 8. Antall personer som grensemyndighetene har nektet innreise.

Spesifikke mål angitt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b)

VEDLEGG V

Sentrale prestasjonsindikatorer omhandlet i artikkel 27 nr. 1

Spesifikke mål angitt i artikkel 3 nr. 2 bokstav a)

1. Antall enheter som inngår i den tekniske utstyrsparken til Det europeiske grense- og kystvaktbyrået.

1. Antall nye/oppgraderte konsulater innenfor Schengen-området
 - 1.1.hvorav antall konsulater som er oppgradert for å gjøre dem mer brukervennlige for visumsøkere.
2. Antall anbefalinger fra Schengen-evalueringer som er etterkommet på området felles visumpolitikk.
3. Antall visumsøknader ved hjelp av digitale midler.
4. Antall innledede/forbedrede former for samarbeid mellom medlemsstatene når det gjelder behandling av visumsøknader.
5. Antall deltakere som tre måneder etter en opplæringsaktivitet rapporterer at de bruker ferlighetene og kompetansen de har tilegnet seg gjennom denne opplæringsaktiviteten.

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

VEDLEGG VI

TYPER AV INTERVENSJON

TABELL 1: KODER FOR INTERVENSJONSOMRÅDER

I.	Europeisk helhetlig grenseforvaltning
001	Inn- og utreisekontroll
002	Grenseovervåking – luftfartsutstyr
003	Grenseovervåking – landutstyr
004	Grenseovervåking – maritimt utstyr
005	Grenseovervåking – systemer for automatisert grensekontroll
006	Grenseovervåking – øvrige tiltak
007	Tekniske og operative tiltak innenfor Schengen-området som er knyttet til grensekontroll
008	Situasjonsforståelse og utveksling av opplysninger
009	Risikoanalyse
010	Behandling av data og opplysninger
011	Hotspot-områder
012	Tiltak knyttet til å identifisere og henwise sårbare personer
013	Tiltak knyttet til å identifisere og henwise personer som trenger, eller ønsker å søke om, internasjonal beskyttelse
014	Utvikling av Den europeiske grense- og kystvakten
015	Samarbeid mellom organene – nasjonalt plan
016	Samarbeid mellom organene – unionsplan
017	Samarbeid mellom organene – med tredjeland
018	Felles utstasjonering av kontaktpersoner for innvandringssaker
019	Store IT-systemer – Eurodac til grenseforvaltningsformål
020	Store IT-systemer – inn- og utreisesystemet (EES)
021	Store IT-systemer – det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelser (ETIAS) – øvrige
022	Store IT-systemer – det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelser (ETIAS) – artikkel 85 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1240
023	Store IT-systemer – det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelser (ETIAS) – artikkel 85 nr. 3 i forordning (EU) 2018/1240
024	Store IT-systemer – Schengen-informasjonssystemet (SIS)
025	Store IT-systemer – interoperabilitet
026	Driftsstøtte – helhetlig grenseforvaltning
027	Driftsstøtte – store IT-systemer til grenseforvaltningsformål
028	Driftsstøtte – den særlige transittordningen
029	Datakvalitet og de registrertes rett til informasjon, innsyn i sine personopplysninger og få rettet eller slettet disse, og begrensning av behandlingen av disse

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

II. Felles visumpolitikk

- 001 Forbedret behandling av visumsøknader
- 002 Økt effektivitet, brukervennlighet og sikkerhet på konsulatene
- 003 Dokumentsikkerhet/dokumentrådgivere
- 004 Konsulært samarbeid
- 005 Konsulær tilstedeværelse
- 006 Store IT-systemer – visuminformasjonssystemet (VIS)
- 007 Andre IKT-systemer med henblikk på behandling av visumsøknader
- 008 Driftsstøtte – felles visumpolitikk
- 009 Driftsstøtte – store IT-systemer med henblikk på behandling av visumsøknader
- 010 Driftsstøtte – den særlige transittordningen
- 011 Utstedelse av visum med begrenset territorial gyldighet
- 012 Datakvalitet og de registrertes rett til informasjon, innsyn i sine personopplysninger og få rettet eller slettet disse, og begrensnings av behandlingen av disse

III. Teknisk bistand

- 001 Informasjon og kommunikasjon
 - 002 Forberedelse, gjennomføring, overvåking og kontroll
 - 003 Evaluering og undersøkelser, datainnsamling
 - 004 Kapasitetsoppbygging
-

TABELL 2: KODER FOR FORSKJELLIGE TYPER TILTAK

-
- 001 Infrastruktur og bygninger
 - 002 Transportmidler
 - 003 Øvrig operativt utstyr
 - 004 Kommunikasjonssystemer
 - 005 IT-systemer
 - 006 Opplæring
 - 007 Utveksling av beste praksis – mellom medlemsstater
 - 008 Utveksling av beste praksis – med tredjeland
 - 009 Utsending av eksperter
 - 010 Studier, konseptvalideringer, pilotprosjekter og tilsvarende tiltak
 - 011 Kommunikasjonsvirksomhet
 - 012 Utvikling av statistiske verktøy, metoder og indikatorer
 - 013 Utvikling eller øvrig oppfølging av forskningsprosjekter
-

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

TABELL 3: KODER FOR GJENNOMFØRINGEN

001	Tiltak omfattet av artikkel 12 nr. 1
002	Særskilte tiltak
003	Tiltak oppført i vedlegg IV
004	Driftsstøtte
005	Tiltak omfattet av artikkel 12 nr. 5
006	Bistand i nødssituasjoner

TABELL 4: KODER FOR SÆRLIGE TEMAER

001	Samarbeid med tredjeland
002	Tiltak i eller i forhold til tredjeland
003	Gjennomføring av anbefalinger fra Schengen-evalueringer
004	Gjennomføring av anbefalinger fra sårbarhetsvurderinger
005	Tiltak som støtter utviklingen og driften av Eurosur
006	Ingen av de ovennevnte

VEDLEGG VII

Utgifter som kan omfattes av driftsstøtte

a) Innenfor det spesifikke målet angitt i artikkel 3 nr. 2 bokstav a) skal driftsstøtte dekke følgende kostnader, i den utstrekning de ikke dekkes av Det europeiske grense- og kystvaktbyrået i forbindelse med dets driftsvirksomhet:

- 1) Personalkostnader, herunder ved opplæring.
- 2) Vedlikehold eller reparasjon av utstyr og infrastruktur.
- 3) Utgifter til tjenester innenfor rammen av denne forordningen.
- 4) Løpende driftsutgifter.
- 5) Kostnader knyttet til fast eiendom, herunder leie og avskrivninger.

En vertsstat som definert i artikkel 2 nr. 20 i forordning (EU) 2019/1896 kan bruke driftsstøtte til å dekke sine egne driftskostnader for sin deltakelse i den driftsvirksomheten som er omhandlet i nevnte nummer og som omfattes av denne forordningens virkeområde, eller for sin nasjonale grensekontrollvirksomhet.

b) Innenfor det spesifikke målet angitt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b) skal driftsstøtten dekke følgende:

- 1) Personalkostnader, herunder ved opplæring.
- 2) Utgifter til tjenester.
- 3) Vedlikehold eller reparasjon av utstyr og infrastruktur.
- 4) Kostnader knyttet til fast eiendom, herunder leie og avskrivninger.

c) Innenfor det politiske målet fastsatt i artikkel 3 nr. 1 skal driftsstøtten til store IT-systemer dekke følgende:

- 1) Personalkostnader, herunder ved opplæring.
- 2) Driftsstyring og vedlikehold av store IT-systemer og deres kommunikasjonsinfrastruktur, herunder interoperabilitet mellom disse systemene og leie av sikre lokaler.

d) I tillegg til å dekke kostnadene oppført i bokstav a), b) og c) i dette vedlegget, skal driftsstøtte innenfor Litauens program gi støtte i samsvar med artikkel 17 nr. 1.

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

VEDLEGG VIII

Ytelses- og resultatindikatorer omhandlet i artikkel 27 nr. 3

Spesifikke mål angitt i artikkel 3 nr. 2 bokstav a)

Ytelsesindikatorer

1. Antall enheter som er innkjøpt til grenseoverganger
 - 1.1.hvorav antall innkjøpte automatiserte grensekontrollsystemer / selvbetjenings-systemer / elektroniske passkontroller.
2. Antall infrastrukturenheter som er vedlikeholdt/repairert.
3. Antall hotspot-områder som støttes.
4. Antall anlegg for grenseoverganger som er bygd/oppgradert.
5. Antall innkjøpte luftfartøyer
 - 5.1.hvorav antall ubemannede luftfartøyer som er innkjøpt.
6. Antall innkjøpte sjøtransportmidler.
7. Antall innkjøpte landtransportmidler.
8. Antall deltakere som har fått støtte
 - 8.1.hvorav antall deltakere på opplæringsaktiviteter.
9. Antall kontaktpersoner for innvandringssaker som er utplassert i tredjeland.
10. Antall IT-funksjoner som er utviklet/vedlikeholdt/oppgradert.
11. Antall store IT-systemer som er utviklet/vedlikeholdt/oppgradert
 - 11.1.hvorav antall store IT-systemer som er utviklet.
12. Antall samarbeidsprosjekter med tredjeland.
13. Antall personer som har søkt om internasjonal beskyttelse ved grenseovergangssteder.

Resultatindikatorer

14. Antall enheter som inngår i den tekniske utstyrsparken til Det europeiske grense- og kystvaktbyrået.
15. Antall enheter som er stilt til rådighet for Det europeiske grense- og kystvaktbyrået.
16. Antall innledede/forbedrede former for samarbeid mellom nasjonale myndigheter og Eurosurs nasjonale samordningssentre.
17. Antall grensekryssinger gjennom automatiserte grensekontrollsystemer og elektroniske passkontroller.

18. Antall anbefalinger fra Schengen-evalueringer og fra sårbarhetsvurderinger i forbindelse med grenseforvaltning som er etterkommet.
19. Antall deltakere som tre måneder etter en opplæringsaktivitet rapporterer at de bruker ferlighetene og kompetansen de har tilegnet seg gjennom denne opplæringsaktiviteten.
20. Antall personer som grensemyndighetene har nektet innreise.

Spesifikke mål angitt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b)

Ytelsesindikatorer

1. Antall prosjekter som støtter digitalisering av behandling av visumsøknader.
2. Antall deltakere som har fått støtte
 - 2.1.hvorav antall deltakere på opplæringsaktiviteter.
3. Antall medarbeidere som er utplassert ved konsulater i tredjeland
 - 3.1.hvorav antall medarbeidere som er utplassert for behandling av visumsøknader.
4. Antall IT-funksjoner som er utviklet/vedlikeholdt/oppgradert.
5. Antall store IT-systemer som er utviklet/vedlikeholdt/oppgradert
 - 5.1.hvorav antall store IT-systemer som er utviklet.
6. Antall infrastrukturenheter som er vedlikeholdt/repairert.
7. Antall eiendommer som er leid/avskrevet.

Resultatindikatorer

8. Antall nye/oppgraderte konsulater innenfor Schengen-området
 - 8.1.hvorav antall konsulater som er oppgradert for å gjøre dem mer brukervennlige for visumsøkere.
9. Antall anbefalinger fra Schengen-evalueringer som er etterkommet på området felles visumpolitikk.
10. Antall visumsøknader ved hjelp av digitale midler.
11. Antall innledede/forbedrede former for samarbeid mellom medlemsstatene når det gjelder behandling av visumsøknader.
12. Antall deltakere som tre måneder etter en opplæringsaktivitet rapporterer at de bruker ferlighetene og kompetansen de har tilegnet seg gjennom denne opplæringsaktiviteten.

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

Vedlegg 2

Avtale mellom Den europeiske union og Kongeriket Norge om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

DEN EUROPEISKE UNION, heretter kalt «Unionen»,

og

KONGERIKET NORGE, heretter kalt «Norge»,

heretter samlet kalt «partene»,

SOM VISER TIL avtalen mellom Rådet for den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket¹ («tilknytningsavtalen med Island og Norge»),

HAR, ut fra følgende betraktninger:

- 1) Unionen opprettet ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk (heretter kalt «BMVI») ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1148² (heretter kalt «BMVI-forordningen»), som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning.
- 2) BMVI-forordningen utgjør en utvikling av Schengen-regelverket i betydningen av tilknytningsavtalen med Island og Norge.
- 3) Ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, utgjør et særskilt virkemiddel innenfor rammen av Schengen-regelverket som er utformet for å sikre en sterk og effektiv europeisk helhetlig grenseforvaltning ved de ytre grensene, samtidig som fri bevegelighet for personer ivaretas, i fullt samsvar med medlemsstatenes og de tilknyttede landenes forpliktelser med hensyn til grunnleggende rettigheter, og for å støtte en ensartet gjennomføring og modernisering av den felles visumpolitikken, og dermed bidra til

å sikre et høyt sikkerhetsnivå i medlemsstatene og de tilknyttede landene.

- 4) I henhold til artikkel 9 nr. 2 i BMVI-forordningen skal beløpet nevnt i artikkel 7 nr. 3 bokstav a) og tilleggsressursene tildelt i henhold til den nevnte forordningen administreres under delt forvaltning i samsvar med artikkel 63 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046³ («finansreglementet») og forordning (EU) 2021/1060⁴ («forordningen om felles bestemmelser»).
- 5) I artikkel 7 nr. 6 i BMVI-forordningen fastsettes at det skal inngås avtaler for å angi nærmere hvordan land som er tilknyttet gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket kan delta i BMVI og hvilke former denne deltakingen skal ha.
- 6) BMVI gir mulighet for gjennomføring av tiltak med delt forvaltning, direkte og indirekte forvaltning, og denne avtalen bør gjøre det mulig å gjennomføre tiltak med alle disse metodene i Norge i samsvar med prinsippene og reglene i EU om økonomisk forvaltning og kontroll.
- 7) Ettersom Schengen-regelverket er *sui generis* og med tanke på betydningen av en ensartet anvendelse for Schengen-området integritet bør alle regler som får anvendelse på forvalt-

¹ EUT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1148 av 7. juli 2021 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (EUT L 251 av 15.7.2021, s. 48).

³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2018/1046 av 18. juli 2018 om finansielle regler for Unionens alminnelige budsjett, om endring av forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og beslutning nr. 541/2014/EU og om oppheving av forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 av 30.7.2018, s. 1).

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1060 av 24. juni 2021 om fastsettelse av felles bestemmelser for Det europeiske fond for regionutvikling, Det europeiske sosialfond pluss, Utjevningsfondet, Fondet for rettferdig omstilling og Det europeiske hav-, fiskeri- og akvakulturfond og om finansielle regler for disse og for Asyl-, migrasjons- og integrasjonsfondet, Fondet for indre sikkerhet og ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk (EUT L 231 av 30.6.2021, s. 159).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

ningen av programmene, få anvendelse i Norge på samme måte som for medlemsstatene.

- 8) For å lette beregningen og bruken av de årlige bidragene som Norge skal betale til BMVI, bør bidragene for perioden 2021–2027 utbetales i fem årlige delbetalinger fra 2023 til 2027. Fra 2023 til 2025 fastsettes de årlige bidragene i faste beløp, mens bidraget som skal betales for årene 2026 og 2027, bør fastsettes i 2026 på grunnlag av det nominelle bruttonasjonalproduktet til alle stater som deltar i BMVI, idet det tas hensyn til de innbetalingene som faktisk er foretatt.
- 9) I samsvar med likebehandlingsprinsippet bør Norge kunne nyte godt av eventuelle overskytende inntekter som definert i artikkel 86 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 («ETIAS-forordningen»)⁵. Innenfor rammen av BMVI reduseres de finansielle bidragene fra Norge til BMVI proporsjonalt.
- 10) Unionens personvernregelverk, herunder forordning (EU) 2016/679, omfattes av EØS-avtalen og er innlemmet i vedlegg XI til avtalen. Norge anvender derfor den nevnte forordningen.
- 11) Norge er ikke bundet av Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, men er part i og overholder dermed de rettigheter og prinsipper som er anerkjent i Den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter og dens protokoller samt i verdenserklæringen om menneskerettighetene. Henvisninger i BMVI- og CPR-forordningen og i denne avtalen til EU-pakten om grunnleggende rettigheter bør derfor forstås som henvisninger til Den europeiske menneskerettighetskonvensjon og til protokollene ratifisert av Norge og artikkel 14 i verdenserklæringen om menneskerettighetene.
- 12) Norge bør gjennomføre BMVI og denne avtalen i tråd med Paris-avtalen og FNs mål for bærekraftig utvikling.

AVTALT FØLGENDE:

Artikkel 1

Virkeområde

Denne avtalen fastsetter de tilleggsreglene som er nødvendige for Norges deltakelse i ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk («BMVI») som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning for programperioden 2021–2027 i samsvar med artikkel 7 nr. 6 i forordning (EU) 2021/1148 («BMVI-forordningen»).

Artikkel 2

Økonomisk forvaltning og kontroll

1. Ved gjennomføringen av BMVI-forordningen skal Norge treffe de nødvendige tiltak for å sikre at bestemmelsene som er relevante for økonomisk forvaltning og kontroll, og som er fastsatt i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) og i unionsretten som har sitt rettsgrunnlag i TEUV, overholdes.

Bestemmelsene omhandlet i første ledd er de følgende:

- a) Artikkel 33, 36, 61, 63, 97–106, 115–116, 125–129, 135–144, 154 og 155 nr. 1, 2, 4, 6 og 7, artikkel 180 og 254–257 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 («finansreglementet»).
 - b) Rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁶.
 - c) Rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95⁷ og europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁸.
 - d) Artikkel 1–4, 7–9, 15–17, 21–24, 35–42, 44–107, 113–115 og 119 og de relevante BMVI-vedleggene til forordning (EU) 2021/1060 («forordningen om felles bestemmelser»).
2. Ved eventuelle endringer, oppheving, erstatning eller omarbeidinger av finansreglementet som er relevant for BMVI
 - a) skal Europakommisjonen underrette Norge om dette så snart som mulig og på

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2018/1240 av 12. september 2018 om etablering av et europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EF) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 av 19.9.2018, s. 1).

⁶ Rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om kontroll og inspeksjon på stedet som foretas av Kommisjonen for å verne De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter (EFT L 292 av 15.11.1996, s. 2).

⁷ Rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 av 18. desember 1995 om beskyttelse av De europeiske fellesskaps økonomiske interesser (EFT L 312 av 23.12.1995, s. 1).

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 av 11. september 2013 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 og rådsforordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 av 18.9.2013, s. 1).

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

Norges anmodning gi en forklaring på endringen, opphevingen, erstatningen eller omarbeidingen.

- b) kan Kommisjonen (på Unionens vegne) og Norge, uten hensyn til artikkel 13 nr. 4, ved felles avtale fastsette enhver endring av nr. 1 andre ledd bokstav a) i denne artikkel som er nødvendig for å ta hensyn til en slik endring, oppheving, erstatning eller omarbeiding av finansreglementet.
3. Norge skal anvende og om nødvendig gjennomføre
- a) enhver rettsakt fra Europaparlamentet og Rådet som endrer forordningen om felles bestemmelser, i den grad den gjelder bestemmelser om anvendelsen av BMVI-forordningen,
 - b) enhver gjennomføringsrettsakt eller delegert rettsakt vedtatt av Kommisjonen på grunnlag av forordningen om felles bestemmelser, i den grad den gjelder bestemmelser om anvendelsen av BMVI-forordningen.

For å gjøre det mulig for Norge å gjøre dette, skal Europakommisjonen

- a) så snart som mulig underrette Norge om alle forslag til rettsakter nevnt i første ledd bokstav a) og b), og på Norges anmodning gi en forklaring på forslagene,
- b) så snart som mulig underrette Norge om alle rettsakter nevnt i første ledd bokstav a) eller b).

Norge kan så snart som mulig underrette EU om sin holdning til forslagene, som Unionen skal ta behørig hensyn til.

Norge skal snarest mulig, og under alle omstendigheter senest 90 dager etter underretningen, underrette EU om sin beslutning om å godta de rettsaktene som EU har underrettet Norge om i henhold til nr. 1 bokstav a) eller b).

4. Rettssubjekter som er etablert i Norge, kan delta i virksomhet som finansieres gjennom ordningen, på vilkår som tilsvarer dem som gjelder for rettssubjekter som er etablert i Unionen.

Artikkel 3

Særlig anvendelse av bestemmelsene i forordningen om felles bestemmelser nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav d)

For å sikre at Norge overholder bestemmelsene nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav d)

- a) skal henvisninger til Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter forstås

som henvisninger til Den europeiske menneskerettighetskonvensjon og dens protokoller som Norge har ratifisert, og artikkel 14 i verdenserklæringen om menneskerettighetene,

- b) sier Norge seg villig til å gjennomføre BMVI i tråd med Parisavtalen og FNs mål for bærekraftig utvikling.

Artikkel 4

Særlig anvendelse av bestemmelsene i BMVI-forordningen

1. Kommisjonen skal tildele Norge et tilleggsbeløp som omhandlet i artikkel 10 nr. 1 bokstav b) i BMVI-forordningen, forutsatt at vilkårene i artikkel 14 nr. 2 i BMVI-forordningen er oppfylt to år etter at Norge har begynt å delta i ordningen.
2. Fristene som viser til ikrafttreddelsen av BMVI-forordningen, skal forstås som datoen da denne avtalen trer i kraft.

Artikkel 5

Tvangsfullbyrdelse

1. Kommisjonens beslutninger som pålegger andre enn statene en pengeforpliktelse, skal utgjøre tvangsgrunnlag på norsk territorium.

Tvangsfullbyrdelse skal følge gjeldende sivilrettslige regler i Norge. Beslutningen om håndheving skal vedlegges den vedkommende myndighetens beslutning uten andre formaliteter enn kontroll av beslutningens ekthet.

Norges regjering skal utpeke en vedkommende myndighet for dette formålet og skal underrette Kommisjonen om utpekingen, og Kommisjonen skal i sin tur underrette Den europeiske unions domstol.

Når disse formkravene er blitt oppfylt etter anmodning fra Kommisjonen, kan tvangsfullbyrdelsen gjennomføres etter norsk lov ved at Kommisjonen henvender seg direkte til vedkommende myndighet.

Tvangsfullbyrdelsen kan utsettes bare etter beslutning truffet av Den europeiske unions domstol. Domstolene i Norge skal likevel ha myndighet til å kontrollere at de vanlige regler for tvangsfullbyrdelse er blitt overholdt.

2. Dommer avsagt av Den europeiske unions domstol i henhold til en voldgiftsklausul i en kontrakt eller en tilskuddsavtale som omfattes av denne avtalen, skal kunne tvangsfullbyrdes i Norge på samme måte som Europakommisjonens beslutninger nevnt i nr. 1.

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

Artikkel 6

Vern av Unionens økonomiske interesser

1. Norge skal
 - a) motarbeide bedrageri og annen ulovlig virksomhet som skader Unionens økonomiske interesser, ved tiltak som skal virke avskrekkende og være av en slik art at de gir et effektivt vern i Norge,
 - b) treffe de samme tiltakene mot bedrageri og annen ulovlig virksomhet som skader Unionens økonomiske interesser, som landet treffer for å verne sine egne økonomiske interesser, og
 - c) samordne sine tiltak for å verne Unionens økonomiske interesser med medlemsstatene og Europakommisjonen.
2. Vedkommende norske myndigheter skal umiddelbart underrette Europakommisjonen eller Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF) om ethvert forhold eller enhver mistanke de har fått kjennskap til i forbindelse med uregelmessigheter, bedrageri eller annen ulovlig virksomhet som skader Unionens økonomiske interesser. De skal også underrette Den europeiske påtalemyndighet («EPPO») når disse forholdene eller mistankene gjelder en sak som kan falle inn under EPPOs ansvarsområde.

Norge og Unionen skal sikre effektiv gjensidig bistand i tilfeller der vedkommende myndigheter i Unionen eller Norge utfører etterforskning eller rettergang i samsvar med gjeldende rettslige rammer, med hensyn til vern av hverandres økonomiske interesser innenfor rammen av denne avtalen.
3. Norge skal vedta tilsvarende tiltak som dem som er vedtatt av Unionen i samsvar med artikkel 325 nr. 4 i TEUV, og som er i kraft på datoen for undertegningen av denne avtalen.
4. Utveksling av opplysninger mellom Europakommisjonen, OLAF, EPPO, Revisjonsretten og de norske vedkommende myndigheter, skal skje under behørig hensyn til taushetsplikten. Personopplysninger som inngår i utvekslingen av opplysninger, skal beskyttes i samsvar med gjeldende regler.

Artikkel 7

Gjennomgåelser og revisjoner som foretas av Unionen

1. Unionen skal ha rett til å foreta tekniske, finansielle eller andre typer gjennomgåelser og revisjoner i lokalene til enhver fysisk person som

er bosatt i eller ethvert rettssubjekt som er etablert i Norge, og som mottar unionsfinansiering fra BMVI, samt enhver tredjepart som er involvert i gjennomføringen av unionsfinansiering fra BMVI som er bosatt eller etablert i Norge, på samme måte som det som er mulig i Den europeiske unions medlemsstater. Slike gjennomgåelser og revisjoner kan utføres av Kommisjonen, OLAF og Revisjonsretten.

2. Myndighetene i Norge skal legge til rette for gjennomgåelser og revisjoner som, dersom disse myndighetene ønsker det, kan gjennomføres i fellesskap med dem.
3. Gjennomgåelsene og revisjonene kan utføres også etter at rettssubjektene som er etablert i Norge er suspendert på grunn av anvendelsen av denne avtalen, eller etter at denne avtalen er opphørt, på alle rettslige forpliktelser til å gjennomføre unionsbudsjettet som er inngått før datoen der suspensjonen eller oppsigelsen får virkning.

Artikkel 8

Kontroller og inspeksjoner på stedet

OLAF skal ha tillatelse til å utføre kontroller og inspeksjoner på stedet på Norges territorium med hensyn til BMVI i samsvar med vilkårene fastsatt i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96, supplert ved forordning (EU) nr. 883/2013.

Myndighetene i Norge skal legge til rette for kontroller og inspeksjoner på stedet som, dersom disse myndighetene ønsker det, kan gjennomføres i fellesskap med dem.

Artikkel 9

Revisjonsretten

Revisjonsrettens kompetanse fastsatt i TEUV artikkel 287 nr. 1 og 2 skal omfatte inntekter og utgifter knyttet til Norges gjennomføring av BMVI-forordningen, herunder på Norges territorium.

I samsvar med kravene fastsatt i TEUV artikkel 287 nr. 3 og første del avdeling XIV kapittel 1 i finansreglementet skal Revisjonsretten ha mulighet til å utføre revisjoner i lokalene til ethvert organ som forvalter inntekter eller utgifter på Unionens vegne på Norges territorium med hensyn til BMVI, herunder i lokalene til enhver fysisk eller juridisk person som mottar betaling over budsjettet.

Revisjoner som gjennomføres av Revisjonsretten i Norge skal utføres i samarbeid med nasjonale revisjonsorganer eller, dersom de ikke har den nødvendige myndighet, med vedkommende

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

nasjonale forvaltningsmyndighet. Revisjonsretten og Norges nasjonale revisjonsorganer skal samarbeide på grunnlag av tillit, men samtidig beholde sin uavhengighet. Revisjonsorganene eller myndighetene skal underrette Revisjonsretten om de har til hensikt å delta i revisjonen.

Artikkel 10

Finansielle bidrag

1. Norge skal foreta årlige innbetalinger til budsjettet for BMVI etter formelen beskrevet i vedlegg I.
2. Hvert år kan Kommisjonen bruke inntil 0,75 % av Norges betalinger til å finansiere de administrative utgiftene til ansatte eller eksternt personale som er nødvendige for å støtte Norges gjennomføring av BMVI-forordningen og denne avtalen.
3. Etter fradrag av administrasjonsutgiftene nevnt i nr. 2 skal det gjenværende beløpet av de årlige betalingene fordeles på følgende måte:
 - a) 70 % til gjennomføring av programmer i medlemsstatene og tilknyttede stater.
 - b) 30 % til den tematiske delen nevnt i artikkel 8 i BMVI-forordningen.
4. Et beløp som tilsvarer de norske årlige betalingene, skal brukes til å bidra til en sterk og effektiv europeisk helhetlig grenseforvaltning ved de ytre grensene.
5. Unionen skal gi Norge opplysninger om landets finansielle deltakelse som inngår i de budsjett-, regnskaps-, resultat- og evalueringsrelaterte opplysningene om ordningen som er framlagt for Unionens budsjettmyndigheter og myndigheter som meddeler ansvarsfrihet.

Artikkel 11

ETIAS

Andelen av ETIAS-inntektene som potensielt gjenstår etter at kostnadene ved drift og vedlikehold av ETIAS, som nevnt i artikkel 86 i ETIAS-forordningen, er dekket («overskuddet»), skal trekkes fra Norges endelige finansielle bidrag til BMVI, i samsvar med formelen beskrevet i vedlegg II.

Artikkel 12

Fortrolighet

Opplysninger som formidles eller innhentes i en hvilken som helst form i henhold til denne avtalen, skal omfattes av taushetsplikt og beskyttes på samme måte som tilsvarende opplysninger er beskyttet av de bestemmelser som gjelder for

Unionens institusjoner og av norsk lovgivning. Slike opplysninger skal ikke gis til andre personer enn personer i Unionens institusjoner, i medlemsstatene eller i Norge, med funksjoner som krever at de har kjennskap til opplysningene, og de kan heller ikke brukes til andre formål enn å sikre et effektivt vern av partenes økonomiske interesser.

Artikkel 13

Ikrafttredelse og varighet

1. Partene skal godkjenne denne avtalen i samsvar med sine egne prosedyrer. De skal underrette hverandre når disse prosedyrene er avsluttet. For Unionens del skal skriftlig underretning sendes til generalsekretæren for Rådet for Den europeiske union.
2. Denne avtalen trer i kraft den første dagen i den første måneden etter dagen for den siste meldingen nevnt i nr. 1.
3. For å sikre kontinuitet i støtten innenfor det relevante politikkområdet og for at gjennomføringen skal kunne starte fra begynnelsen av den flerårige finansielle rammen for 2021–2027, kan tiltakene som omfattes av BMVI-forordningen, starte før avtalen trer i kraft, og tidligst fra 1. januar 2021.
4. Denne avtalen kan bare endres skriftlig etter felles samtykke fra partene. Ikrafttredelsen av endringene vil følge samme prosedyre som den som gjelder for ikrafttredelsen av denne avtalen.
5. Uten hensyn til nr. 4 i denne artikkelen skal fellesorganet nedsatt i henhold til artikkel 3 i tilknytningsavtalen med Island og Norge gis myndighet til å forhandle om og vedta de nødvendige endringene av artikkel 2 nr. 1 andre ledd bokstav a) i tilfelle det gis underretning i samsvar med artikkel 15 nr. 2 fordi det ikke er oppnådd enighet i henhold til artikkel 2 nr. 2 i denne avtalen.

Artikkel 14

Tvisteløsning

Dersom det oppstår en tvist om anvendelsen av denne avtalen, får framgangsmåten fastsatt i artikkel 11 i tilknytningsavtalen med Island og Norge anvendelse.

Artikkel 15

Suspensjon

1. Rettighetene til rettssubjekter som er etablert i Norge som følge av anvendelsen av denne

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

- avtalen, kan suspenderes av Unionen i samsvar med nr. 5–7 i denne artikkel, dersom a) Norge helt eller delvis ikke betaler det finansielle bidraget, b) Norge ikke overholder bestemmelsene i artikkel 2 nr. 3, herunder en beslutning om ikke å godta en rettsakt som er meldt i henhold til denne bestemmelsen, eller c) finansreglementet er gjenstand for noen endring, oppheving, erstatning eller omarbeiding som er relevant for BMVI, og det ikke er oppnådd enighet i henhold til artikkel 2 nr. 2 innen 30 dager etter at endringen, opphevingen, erstatningen eller omarbeidingen av finansreglementet er trådt i kraft.
2. Unionen skal underrette Norge om at den har til hensikt å suspendere rettighetene som følge av anvendelsen av denne avtalen for rettssubjekter som er etablert i Norge, og i så fall skal saken offisielt føres opp på dagsordenen for fellesorganet opprettet i henhold til artikkel 3 i tilknytningsavtalen med Island og Norge.
 3. Fellesorganet skal innkalles og møtet skal finne sted innen 30 dager etter underretningen nevnt i nr. 2. Fellesorganet skal ha 90 dager til å avgjøre saken, regnet fra den dag dagsordenen som saken er oppført på, er vedtatt i samsvar med nr. 2. Dersom saken ikke kan avgjøres av fellesorganet innen fristen på 90 dager, skal denne fristen forlenges med 30 dager med sikte på å komme fram til en endelig avgjørelse.
 4. Dersom saken ikke kan avgjøres av fellesorganet innen fristen fastsatt i nr. 3, kan Unionen suspendere rettighetene som følge av anvendelsen av denne avtalen for rettssubjekter etablert i Norge som nevnt i nr. 5–7.
 5. I tilfelle av suspensjon skal rettssubjekter som er etablert i Norge, ikke være berettiget til å delta i framgangsmåter for tildeling som ennå ikke er avsluttet når suspensjonen får virkning. En framgangsmåte for tildeling skal anses som avsluttet når det er inngått rettslige forpliktelser som følge av framgangsmåten.
 6. Suspensjonen påvirker ikke de rettslige forpliktelsene som er inngått før suspensjonen trådte i kraft med de rettssubjektene som er etablert i Norge. Denne avtalen skal fortsatt gjelde for slike rettslige forpliktelser.
 7. Eventuelle tiltak som er nødvendige for å verne Unionens økonomiske interesser og sikre at økonomiske forpliktelser som følger av forpliktelser som er inngått i henhold til denne avtalen før suspensjonen, oppfylles, kan gjennomføres også etter suspensjonen.
 8. Unionen skal umiddelbart underrette Norge når den har mottatt beløpet for det finansielle eller operasjonelle bidraget, når manglende overholdelse av artikkel 2 nr. 3 er avsluttet, eller når saken knyttet til finansreglementet er avsluttet. Suspensjonen skal oppheves umiddelbart etter denne underretningen.
 9. Fra og med datoen da suspensjonen oppheves, skal norske rettssubjekter igjen være kvalifisert i framgangsmåter for tildeling som innledes etter denne datoen, samt i framgangsmåter som er innledet før denne datoen og der søknadsfristene ikke er utløpt.
- Artikkel 16*
- Opphør**
1. Både Unionen og Norge kan si opp denne avtalen ved å underrette den andre parten om sin beslutning. Avtalen opphører å gjelde tre måneder etter datoen for slik underretning. For Unionens del skal skriftlig underretning sendes til generalsekretæren for Rådet for Den europeiske union.
 2. Denne avtalen opphører automatisk når tilknytningsavtalen med Island og Norge opphører i samsvar med artikkel 8 nr. 4, artikkel 11 nr. 3 eller artikkel 16 i tilknytningsavtalen med Island og Norge.
 3. Dersom denne avtalen opphører i samsvar med nr. 1 eller nr. 2, er partene enige om at operasjoner der de rettslige forpliktelsene ble inngått etter at denne avtalen trådte i kraft, og før denne avtalen opphører, skal fortsette til de er fullført på de vilkårene som er fastsatt i denne avtalen.
 4. Enhver operasjon som er nødvendig for å beskytte Unionens økonomiske interesser og sikre at økonomiske forpliktelser som følger av forpliktelser som er inngått i henhold til denne avtalen før den opphører, oppfylles, kan utføres også etter at denne avtalen opphører.
 5. Partene skal ved felles samtykke avgjøre eventuelle andre konsekvenser av at denne avtalen opphører.
- Artikkel 17*
- Språk**
- Denne avtalen skal utarbeides i to eksemplarer på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, gresk, irsk, italiensk, kroatisk, latvisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumensk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk,

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2021/1148 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (videreutvikling av Schengen-regelverket) og inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler for ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som en del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning, for perioden 2021–2027

tsjekkisk, tysk, ungarsk og norsk, der hver av disse tekstene har samme gyldighet.

VEDLEGG I

Formel for beregning av de årlige finansielle bidragene for årene 2021–2027 og betalingsopplysninger

1. Ved beregningen av det finansielle bidraget tas det hensyn til beløpet nevnt i artikkel 7 nr. 2 i BMVI-forordningen.
2. For årene 2023–2025 skal Norge foreta årlige innbetalinger til BMVI-budsjettet i samsvar med følgende tabell:

<i>(Alle beløp i euro)</i>		
2023	2024	2025
Norge 30 380 762	30 380 762	30 380 762

De finansielle bidragene nevnt i denne artikkelen skal betales av Norge, uavhengig av datoen for godkjenning av programmet nevnt i artikkel 23 i forordningen om felles bestemmelser.

3. Norges finansielle bidrag til BMVI beregnes som følger for årene 2026 og 2027:

For hvert enkelt år fra 2020 til 2024 skal tallene for Norges nominelle bruttonasjonalprodukt (BNP) som er tilgjengelige via Eurostat per 31. mars 2026 (BNP i løpende priser), divideres med summen av de nominelle BNP-tallene for alle statene som deltar i BMVI for hvert enkelt år. Gjennomsnittet av de oppnådde fem prosentandelene for årene 2020 til 2024 skal anvendes på

- summen av forpliktelsesbevilgningene fra vedtatt budsjett og påfølgende endringer eller overføringer som det er gitt tilsagn om ved utgangen av hvert år for BMVI for årene 2021–2025,
- de årlige forpliktelsesbevilgningene fra vedtatt budsjett for BMVI for året 2026, som ble foretatt ved begynnelsen av året 2026, og
- den årlige forpliktelsesbevilgningen i henhold til budsjettet for BMVI for året 2027 som er oppført i forslaget til Den euro-

peiske unions alminnelige budsjett for regnskapsåret 2027 vedtatt av Kommisjonen

for å få det samlede beløpet som skal betales av Norge i hele gjennomføringsperioden for BMVI.

Fra dette beløpet skal de årlige innbetalingene som Norge faktisk foretar i samsvar med nr. 2 i dette vedlegget, trekkes fra for å oppnå det samlede beløpet for Norges bidrag for årene 2026 og 2027. Halvparten av dette beløpet skal betales i 2026 og den andre halvparten i 2027.

4. Det finansielle bidraget skal betales i euro, og beregningen av beløp som skal betales eller mottas, skal uttrykkes i euro.
5. Norge skal betale sitt respektive finansielle bidrag senest 45 dager etter at debetnotaen er mottatt. Enhver forsinkelse i betalingen av bidraget skal gi grunnlag for betaling av moranter på det utestående beløpet fra forfallsdatoen. Rentesatsen skal være den satsen som anvendes av Den europeiske sentralbank ved dens viktigste refinansieringstransaksjoner, som offentliggjort i C-serien av *Den europeiske unions tidende*, og som er gjeldende den første kalenderdagen i forfallsmåned, økt med 3,5 prosentpoeng.

VEDLEGG II

Formel for beregning av den norske andelen av potensielt gjenværende inntekter som definert i artikkel 86 i ETIAS-forordningen

For hvert regnskapsår der det genereres et overskudd som definert i artikkel 86 i ETIAS-forordningen, til og med regnskapsåret 2026, skal tallene for Norges nominelle bruttonasjonalprodukt (BNP) som er tilgjengelig via Eurostat per 31. mars (BNP i løpende priser), divideres med summen av de nominelle BNP-tallene for alle stater som deltar i ETIAS for det aktuelle året.

Gjennomsnittet av de oppnådde prosentandelene skal anvendes på de samlede genererte overskuddene. Det norske tilskuddet for 2027 som er øremerket den tematiske delen, skal reduseres med beløpet som framkommer ved denne beregningen.

